IOANNIS GAZAEI

DESCRIPTIO TABULAE MUNDI

ET

ANACREONTEA.

RECENSUIT

EUGENIUS ABEL.

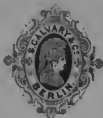

BEROLINI

APUD S. CALVARY ET SOCIOS.

MDCCCLXXXII.

IOANNIS GAZAEI

DESCRIPTIO TABULAE MUNDI

ET

ANACREONTEA.

RECENSUIT

EUGENIUS ABEL.

BEROLINI

APUD S. CALVARY ET SOCIOS.

MDCCCLXXXII.

PRAEFATIO.

Ioannis Gazaei Descriptionem Tabulae Mundi ut post Graefii curas iterum ederem ea causa me impulit, quod Graefii editio anno 1822 Lipsiae una cum Paulo Silentiario in lucem edita non ita accurate ad codicis fidem recensita est, ut omnibus desideriis satisfacere possit et vel apud librorum veterum venditores rarissime venalis proposita est. In hac enim editione, quae ex unici codicis Parisini apographo Gothano a Fr. Jacobsio in Graefii usum collato et e praeclaro Graefii ingenio multo quam princeps editio melior evasit, non solum integer versus typothetarum puto negligentia excidit aliique loci eornndem errore corrupti sunt, sed ne tota quidem lectionis varietas proposita est nec quas codex Parisinus exhibet lectiones editis meliores in textum receptae sunt. Quare id primum egi, ut accuratissimam codicis olim Vaticani nunc Parisini collationem nusquam antea publici inris factam cum viris doctis communicarem, tum ut nonnullis locis quos noster ex Nonni Dionysiacis praesertim imitando expressit indicatis, quantum hic auctor Nonno deberet clarius quam antehac factum erat exponerem. Qua in re haud ignoro longe plures locos me indicare potuisse, sed dedi quantum potui et quidem magnam partem exempla e virorum doctorum de Nonni dictione libris excerpta, cum memoria mea in talibus rebus sit infirmissima. Qno vehementius dolui, quod Assmus promissorum oblitus (cfr. eius

Scholas Nonnianas, Krotoschin. 1864. p. 13: »sed multa apud Ioannem Gazaeum occurrunt Nonnica, de quibus alio loco dicendum est«) accuratius Ioannis Gazaei dicendi genus examinare omisit. Nonnullis locis e Nonno citatis asteriscum additum esse lectores videbunt, quo vocabulum loco laudato in eadem qua apud Ioannem Gazaeum versus sede legi significare volui. Ceterum *A* littera notavi Anthologiae Graecae codicem saec. X, qui solus Descriptionem nobis servavit, olim Vaticanum nunc Parisinum, Bibliothecae Nationali sub numero suppl. 384 illatum, in quo codice carmen fol. 629 incipit. Apographum huius codicis Gothanum significavi *a* littera. Princeps nostri carminis editio (mea *R*) Iani Rutgersii Variarum Lectionum libro secundo (Lugd. Bat. Ex Officina Elzeviriana. Anno 1618. p. 95—119) inserta legitur, in qua editor hoc modo carmini praefatus est: »Nunc suavissimum ac cultissimum dabimus Ioannis Grammatici Gazaei Poëmatium, quo tabellam quandam totius Universi celebravit. Id depromptum e publica Lugdunensium bibliotheca, cui inter alia legaverat Ios. Scaliger, nobiscum communicavit is, cuius affinitate non exigua nuper familiae nostrae claritas accessit, Dan. Heinsius. Patria illi fuit urbs nobilissima Palaestinae, Gaza, non infelix Musarum nutrix. Nam et Procopium dedit, eum cuius in Octoteuchum ac Isaiam extant Commentarii, et Aeneam, cuius Theophrastus sive de Immortalitate Animarum Dialogus etiamnum legitur. Quin et Timotheum, quem de Animalibus Indicis scripsisse constat et nonnullos eorum poëtarum tulit, quos a Carminis genere, quod excolebant, Anacreonticos vocitarunt. Professione Grammaticum fuisse lemma indicat. Quo autem tempore vixerit, nullis argumentis divinare potui. Nisi quod Nonno, quem non multo post Theodosium floruisse constat, posteriorem fuisse vel ipsum Carminis exordium evincit. Non enim in eo elocutio tantum, et ea, quam Graeci vocant

ἔννοιαν, tota Nonni est, sed ne a familiaribus quidem ipsius verbis sibi temperare potuit. Quale illud ἐνοσίφρονι παλμῷ quod omnes pene Nonni paginas occupavit. Quin et integros nonnunquam ex eo versus sumpsit; qualis ille: Πυκνὸν ἀκοντίζων αὐτόσσυτον ὄμβρον ἐρώτων. Quam nimis familiarem licentiam venustissimo ὑποχορισμῷ Phalereus μετάθεσιν vocat. Nonno tamen longe castigatior atque tersior est. Quaedam tamen etiam hic reperias, quae non poëtae dicam sed ne Grammatico quidem condonare possis. Quale illud: Καὶ νόον ἀμφιέπων οἰκτίρμονα φοιτάδι κόσμῳ, et: Ἠδ' ἔτι φυσιόωσα κορύσσετο μαινάδι λαιμῷ, et: Ἤθεα πορφύρουσα τινάκτορι φοιτάδι μόχθῳ. Neque tamen ineptior Nonno qui Dionysiacorum XXVI. dixit ἐχιδνήεις ἄκανθα. Ἀντιδύποις σπουρηδὸν ἐχιδνήεσσιν ἀκάνθαις. Quem illustrem soloecismum esse ineptus sum si docere velim. Tale est illud nostri: Δεξιὸς ἀσθμαίνων καὶ ἀριστερὸς ὠκέϊ δίνῃ. Quamquam et Theocritus Βουκολίσκῳ dixerit ἁδέα χαίταν. Neque ferendum est quod Terram ἀμαλλοτόκειαν dixit, hoc versu: Γαῖα δ' ἀμαλλοτόκεια συνήθεα καρπὸν ἀέξε. Cum ἀμαλλοτόκον dicendum fuerit. Sed et minus feras, quod κόρη μελανόχροα dixerit: Δοξὰ παρακλίνασα κόρη μελανόχροα πέπλοις. μελανόχροον enim dicendum esse vel pueris notum est. Nonnus in Paraphrasi in Ioannem eo dementiae processit ut Deum Filium aeternum καὶ ὁμούσιον verbum, quem efficacissima voce λόγον Graecorum Theologi dixerunt, appellet μῦθον; quod est poëticus et plerumque fabulosus sermo. Et tamen ne ab illo quidem hic noster abstinere potuit. Ut cum dixit: Ὅττι πόλον σφαίρωσεν ἀτέρμονα μῦθος ἀνάσσων, et sequenti: Καὶ χθὼν μεσσατίῃ κουφίζετο νεύματι μύθου. Aliquoties φοινίσσειν dixit pro φοινίσσεσθαι, qui est idiotismus, quales multos eo saeculo reperias. Dulcissimum illud de poëtarum simplicitate atque innocentia ὅτι χρέος ἐστιν ἀοιδοὺς Μὴ δόλον ἤ τινα μῆνιν ἐνὶ στέρνοισι φυλάσσειν. Nisi quod οὐ δόλον, οὔ τινα μῆνιν dixisset melius. Sed Gramma-

ticum, quo modo loquendum sit, docere, id vero esset militem in suis sibi castris iugulare velle. Ipsum igitur Gazaeum aliquando tandem audiamus.« Adscripsi integra Rutgersii verba, non quo ex iis profectus accuratius de Ioannis Gazaei arte metrica, qua unus omnium Nonni discipulorum proxime ad magistri spinosam elegantiam accessit, dissererem — agitur de hac re satis explicate in libellis qui de Nonni arte metrica conscripti sunt — sed ne quid lectores in antiquioribus Rutgersii Graefiique editionibus remansisse putarent, quo nostram editionem aegre tantum carere posse aliquis existimaret. Hoc tantum addo longe plurima Parisini libri menda iam a Scaligero, cum codicem in suum usum describeret, tacite correcta esse, praeterea ad calcem carminis apud Rutgersium nonnullorum Descriptionis locorum corruptorum emendationes propositas legi, quas Graefe Rutgersio attribuit, quod secus esse ex his ipsius Rutgersii verbis discere poterat: »Quorum pleraque suppeditavit nobis is qui et ipsum carmen, Daniel Heinsius. Versionem autem huius poëmatii dare non est otii nostri, qui eo ipso momento, quo Typographus editioni sese accingebat, id demum nacti sumus.« Post Rutgersium Ludovicum Henricum Teucherum Iurium Candidatum, qui inter alia Homericos Centones edidit, de nova Ioannis Gazaei editione paranda cogitavisse ex Boissonadii litteris autographis didici, quae Romae in Bibliotheca Instituti Archaeologici Germanici Collutho a Neandro edito adglutinatae leguntur, et in quibus Boissonade anno 1811, 8. mensis Februarii haec Teuchero rescripsit: »Monsieur, Vos deux lettres du 24. mai [hae de Tryphiodoro agebant] et du 9. aoust 1810 me sont parvenues ... Il m'a été impossible de trouver le poeme de Ioannes Gazaeus. Le copier était une chose fort longue et qui eut démandé un temps considérable. Je n'aurais cependant pu refuser de vous rendre ce service, si je n'avais fait reflexion, que ce poeme se trouve

dans les Lectiones de Rutgers, livre qui n'est pas fort rare et que vous rencontrerez aisément chez les libraires de Leipzig ou dans les Bibliothèque [sic] de vos amis. J'en vois l'indication dans le Catalogue de M. Weigel au No. 2460.« Postremus Ioannis Gazaei Descriptionem Fridericus Graefe edidit ad calcem Pauli Silentiarii Lipsiae 1822 (mihi *G*), quem in omnibus fere rebus presse secutus sum.

De auctore carminis quem teste Fabricio (in Bibl. Graeca XI. p. 653 ed. Harl.) Ducange (ad Zonaram p. 16) librum *περὶ ἀρχαιολογίας* scripsisse refert, pauca sunt quae proferre possum. Grammaticum eum fuisse carminis inscriptio docet, Gazae autem docuisse et cum praeclaris urbis viris amicitia coniunctum fuisse ex Anacreonticis huic nostrae editioni subiectis discimus. Post Nonnum qui initio quinti p. Chr. n. saeculi adscribitur eum vixisse pro certo habemus, neque verisimile mihi videtur eum ante Paulum Silentiarium medii sexti p. Chr. n. saeculi poetam floruisse. Paulus enim Silentiarius solus omnium Nonni imitatorum hoc cum Ioanne Gazaeo commune habet, quod ambo in ecphraseon genere sese exercentes prooemia iambico metro scripta utrique carminis parti praemiserunt, qua ex re cum unum alterum imitatum esse concludere debeamus, haud verisimile esse mihi videtur praeclarum aulae regiae Silentiarium ad exemplum obscuri cuiusdam grammatici carmen panxisse. Et post Paulum Silentiarium nostrum Ioannem in poetarum illius aevi recensu affert Bernhardy in Hist. Litt. Graec. ed. 4. I. p. 768 qui tamen A. Ludwichio inversum ordinem secuto (cfr. Ludwichii Symbola Nonn. p. 29) non persuasisse videtur. Omnino autem improbanda est Peterseni sententia Ioannem Gazaeum eundem esse ac Ioannem Philoponum statuentis. Cuius de hac re ratiocinationem animi causa adscribendam duxi (v. Rheinisches Museum. VI: »Die Kosmographie des Kaisers Augustus und die Commentarien des Agrippa«. p. 384. 385):

»Man darf wohl voraussetzen, dass Agrippa die Zeichnungen schon bei seinen Lebzeiten hatte anfertigen lassen, was um so wahrscheinlicher, wenn er vorher anderswo schon ähnliche Werke ausführen liess. Er war in den Jahren 731 bis 733 und 738 bis 714 [sic] Statthalter des Orients und machte sich als solcher besonders um die damalige Haupstadt desselben, Antiochien verdient, wie auch K. O. Müller: De Antiq. Antioch. (Commentt. Gott. 1834. p. 284.) obgleich es nur von Ioa. Malalas p. 222 und 225 bezeugt wird, als hinreichend beglaubigt annimmt. Unter den dortigen Bauten wird als das wichtigste hervorgehoben ein öffentliches Bad ausserhalb der Stadt (*δημόσιον λουτρὸν ἔξω τῆς πόλεως*). Dieses Bad nun war mit grossartigen und zwar geographischen Gemälden geschmückt, die wir wenigstens mit um so grösserer Wahrscheinlichkeit auf den Gründer des Gebäudes zurückführen dürfen, da derselbe in Rom ein ähnliches Werk unternahm. Wir kennen zwar auch diese Gemälde erst aus ziemlich späten Quellen, die deshalb aber nicht der Glaubwürdigkeit entbehren. In dem berühmten Codex der Anthologie finden sich nämlich zwei Gedichte des Johannes Grammaticus, welche nach dem auf der Hamburger Stadtbibliothek vorhandenen Verzeichniss der ehemaligen Heidelberger Bibliothek, das von Isaac Gruter herrührt und neuerdings von Herrn Dr. F. L Hoffmann im Serapeum 1850 No. 12—13 bekannt gemacht ist, folgendermassen bezeichnet werden: *Ἰωάννου Γραμματικοῦ Τάζης* (sic) *ἔκφρασις τοῦ κοσμικοῦ πίνακος τοῦ ἐν χειμερίῳ λουτρῷ*

τοῦ αὐτοῦ ἔκφρασις τῆς εἰκόνος τῆς κοσμογραφίας τῆς ἐν τῷ χειμερίῳ λουτρῷ δημοσίῳ ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Dass nun die in dem zweiten Gedicht beschriebene *εἰκὼν τῆς κοσμογραφίας* eine Darstellung ist, wie der Orbis pictus des Agrippa und wie uns gewiss mit Auslassung mancher grade zur Verschönerung bestimmten allegorischen Bilder in der Tabula Peutingeriana erhalten ist, lässt Strabo's Beschrei-

bung II. 1. p. 68. c. des χωρογραφικὸς πίναξ, in welchem wir jenen Orbis pictus wieder erkennen, kaum bezweifeln. Dies zweite Gedicht ist bisher nirgends erwähnt und verdient gewiss einmal näher angesehen zu werden, wahrscheinlich mehr als das durch den Druck bekannt gemachte erste. Die Uebersicht der in jenem berühmten Codex enthaltenen Werke giebt Jacobs Animadversiones in Epigrammata Anthologiae Graecae Vol. I. P. 1. Proleg. p. LXV u. s. w. nennt aber von diesen beiden Gedichten nur das erste X. IB. Ἰάννου γραμματικοῦ Γαζῆς ἔκφρασις τοῦ κοσμικοῦ πίνακος τοῦ ἐν χειμερίῳ λουτρῷ. Jacobs fügt indess hinzu: Ceterum hic Index, quem Brunckius cum paucis varietatibus ex apographo Buheriano edidit Praef. p. IX et X cum ipso codice non omnino conspirat. Wenn also die Hamburger Inhaltangabe mehr giebt, so ist kein Bedenken dagegen zu erheben. Das erste Gedicht ist nun auch gedruckt zuerst in den Variae Lectiones des Janus Rutgersius II. c. 1. und wiederholt von Gräfe hinter dem Paulus Silentiarius Lips. 1822. Dabei liegt eine Handschrift zum Grunde, die Jos. Scaliger der Bibliothek von Leiden vermacht hatte, die nicht näher beschrieben wird, so dass es ungewiss bleibt, ob sie nur Abschrift des Heidelberger Codex oder unabhängig von ihm ist. Für letzteres scheint die Abweichung in der Ueberschrift zu sprechen: Ἰωάννου Γραμματικοῦ Γάζης ἔκφρασις τοῦ κοσμικοῦ πίνακος τοῦ ἐν Γάζῃ ἢ ἐν Ἀντιοχείᾳ. Doch kann das ἐν Γάζῃ ἢ ἐν Ἀντιοχείᾳ auch von Abschreibern hinzugefügt sein, da im Cod. Palat. bei diesem Gedicht kein Ort genannt ist, offenbar weil es durch die Angabe beim zweiten unnöthig war. Wenn es nun an sich schon nicht wahrscheinlich ist, dass ein solches Werk in Gaza zu suchen sei, so muss das bestimmte Zeugniss der Heidelberger Handschrift für entscheidend gelten. Dies Gedicht nun lässt uns in dem ersten Bilde eine Reihe, wie es scheint, sehr grossartiger Allegorien erkennen, bei

denen aber die durch die Allegorien bezeichneten Gegenstände selbst mit dargestellt waren wie Sonne, Mond, Gestirne, Erde, Atlas, Winde, die alles schaffende Zeit (Aion), so wie die die Vegetation repräsentirenden oder fördernden Wesen der Mythologie Aphrodite, Eos, die Horen, Chariten, Demeter u. s. w. Uebrigens ist die Darstellung des Gedichts nicht plastisch genug, um deutliche Vorstellung von dem Gemälde daraus zu gewinnen.

Die Litterar-Historiker führen nach Rutgersius' Vorgange den Verfasser unter dem Namen Joannes Grammaticus Gazes als verschieden von Joannes Grammaticus Philoponus auf, ohne von ihm irgend eine Notiz als die Ueberschrift des Gedichts zu haben, wo aber nach dem Hamburger Verzeichniss nicht *Γάζης* sondern *Τάζης* gelesen wird. Beides sind Wörter ohne Sinn und Bedeutung, die sonst nicht vorkommen. Man scheint dabei an Gaza gedacht zu haben, aber sollte der Verfasser als daher gebürtig bezeichnet werden, so musste es *Γαζαίου* oder *Γαζηνοῦ* heissen. Es ist also um so weniger Ursache an einen andern als an den bekannten Philoponus zu denken, da seine neuerdings im Rhein. Mus. VI. p. 129 herausgegebene Schrift uns ihn auch als astronomischen Schriftsteller kennen lehrt, wie denn auch seine Commentare zum Aristoteles ihn in den verwandten Naturwissenschaften als wohlbewandert zeigen. Dazu kommt, dass das gedruckte Gedicht unzweifelhaft macht, dass der Verfasser ein Christ, und Christ war Joannes Philoponus. Dass er, ein sehr tüchtiger Grammatiker, Verse nach dem Muster des Nonnus machen konnte, wird Niemand befremden. Es muss einem Kenner der späteren Gräcität überlassen bleiben zu untersuchen, ob aus der Sprache Gründe zu entnehmen, dass nicht der bekannte Joannes Philoponus Verfasser sein könne, oder ob sich aus Philoponus' Schriften noch triftigere Gründe entlehnen lassen für die Einerleiheit

des Verfassers. Indess wird es wohl nothwendig sein, im voraus einigen Einwendungen zu begegnen, die gegen die Annahme erhoben werden können, dass Agrippa Urheber der Gemälde sei. Es scheint nämlich als wenn über demselben ein Kreuz, eingeschlossen von drei Kreisen, als Symbol Christi und der Dreieinigkeit gemalt gewesen. Allein, wenn das der Fall, so kann das sehr wohl später hinzugefügt sein, um die auf dem Gemälde dargestellten Gestalten des Heidenthums gegen Zerstörung zu schützen. Im Gemälde selbst kommt nichts vor, das nicht aus Augusts Zeit sein könne. Solche Allegorien sind schon in der Alexandrinischen Zeit gewöhnlich. Man erinnere sich nur der grossen Pompe des Ptolemaios Philadelphos Athen. V. p. 199 u. s. w. Schliesslich will ich nur noch darauf aufmerksam machen, dass auf der Tabula Peutingeriana Antiochia noch mehr hervorgehoben wird als Rom und neben der Stadt ein besonderes Gebäude gezeichnet ist, das wohl das Bad des Agrippa bezeichnen sollte, um welches sich die von ihm bekannte Vorstadt bildete.« Sed non est mihi in animo omnes Peterseni hariolationes a Bernhardyo quoque improbatas fusius refellere; quae de Anthologiae Codicis inscriptione ad primum carminis versum adnotabo, ea ad Peterseni errores convincendos sufficient. De reliquis breviter disseram. Fortasse ante a. 540 p. Chr. n., quo Antiochia a Chosroë funditus eversa est et etiam thermae destructae esse videntur (cfr. Procop. de aedif. II 10, ubi de Iustiniano Antiochiae urbis instauratore loquitur: *ὀχετοὺς δὲ καὶ κρήνας καὶ ὑδροχόας καταστησάμενος ὅσοις ἡ πόλις κεκόμψευται, θέατρά τε αὐτῇ καὶ βαλανεῖα πεποιημένος, καὶ ταῖς ἄλλαις δημοσίαις οἰκοδομίαις ἁπάσαις κοσμήσας*) Ioannis Gazaei carmen conscriptum esse ut statuamus inducemur; quae coniectura sane firmiori fundamento nititur quam Fabricii [Bibl. Gr. T. IX p. 760 ed. Harl.] qui Ioannem nostrum eundem ac Procopium Gazaeum esse contendit. Quod recte

iam Niebuhr improbavit (in praefatione ad Dexippi aliorumque historicorum Byzantinorum editionem Bonnensem p. XXXIII): »Speciem autem quae Fabricium induxit ut hunc Procopium gemino nomine Iohannem Procopium dictum, auctoremque ἐκφράσεως illius amoena vena conditae fuisse sibi persuaderet, vanam esse positaque in Scholio codicis Palatini inter utrumque nomen distinctione dissolvendam mihi paene exploratum est.«

Scribebam Budapestini Kal. Octobr. MDCCCLXXXI.

Eugenius Abel.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΓΑΖΗΣ

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΙΚΟΥ ΠΙΝΑΚΟΣ.

Α.

Ἆρ' ἔστι συγγενές τι μόχθος καὶ λόγος;
ἀεὶ γάρ εἰσιν ἐκτόπως ἐπηρμένοι·
τὸν ὕπνον ἐκτρέποντες ἐκ τῶν ὀμμάτων,
δάκνουσι καὶ πλήσσουσι τὴν θυμηδίαν,

Carmen in *GR* inscribitur: *Ἰωάννου Γραμματικοῦ Γάζης ἔκφρασις τοῦ κοσμικοῦ πίνακος τοῦ ἐν Γάζῃ ἢ ἐν Ἀντιοχείᾳ*; ego ex parte codicem secutus sum, in quo carmini *ἰωάννου γραμματικοῦ γάζης· ἔκφρασις τοῦ κοσμικοῦ πίνακος τοῦ ὄντος ἐν τῷ χειμερίῳ λουτρῷ* titulus praefigitur. In margine codicis hae notae a prima manu allitae sunt: *ἰωάννου γραμματικοῦ γάζης ἔκφρασις τῆς κοσμογραφίας της ἐν τῷ χειμερίῳ* (iota subscriptum in *Aa* semper adscriptum est aut omnino deest) *λουτρῷ τῷ δημοσίῳ ἐν γάζῃ*; tum: *ἐπίγραμμα εἰς τὸ ποίημα ἤγουν εκφρ*^{a}: — *ζωοτύπος τόλμησεν ἁ μὴ θέμις εἰκόνι γράψαι εὐεπίῃ δ' ἐτέλεσσε φύσιν ψευδήμονα κόσμου: ἐγγὺς ἀληθείης τε γραφὴ δ' ἐψεύσατο πάντα.* Hanc notam alia excipit haec: *ταύτης τῆς γραφῆς μέμνηται και προκόπιος ο γαζαῖος*, et rursus alia: *καὶ ὅτι ἡ πόλις αυ*^{τ} *φιλόμουσος ἦν καὶ περὶ τοὺς λόγους εἰς ἄκρον ἐληλακυῖα;* tum: *ελλόγιμοι ταυ*^{τ} *της πο*^{λ} *ἰωάννης προκόπιος: τιμο*^{θ} *ο γράψας περὶ ζώων ἰνδικῶν: καὶ οἱ τῶν αναχρεοντικῶν ποιηται διάφοροι.* (Quae nota etiam apud Holstenium in Steph. s. v. *Γάζα*, Jacobsium Anth. Pal. III p. 814 et Bernhardyum, Grundriss der griechischen Litteratur. 1877. II I. p. 692 legitur). — Denique: *οτι ο γραμματικος οὑτωσὶ ἐν τῇ ἐκφράσει τῶν δώδεκα ὡρῶν τὰς ἓξ μόνας εἶπεν ἀπὸ δὲ τῆς ἑβδόμης μετέτρεψε τὸν λόγον ἐπὶ τὸ ῥόδον καὶ τὴν γῆν. νομίζω δὲ ὅτι τὸ βιβλίον ἔχει σφάλμα καὶ διὰ τοῦτο.* — 1 *ἄρ' A, Ἀρ' R.* — Fort. *λόγοι* scripsit. — Interrogandi signum Graefe addidit. — 2 *ἀεὶ G* pro *αἰεὶ*, quod *A* in rasura habet. — 3 *ομμάτων A.* — 4 *πλήσσουσι* scripsi pro *πλήττουσι.*

ὡς ἐν θαλάσσῃ τῇ ζάλῃ τῆς καρδίας
ἀνατρέποντες τὴν ταλαίπωρον φύσιν.
καὶ θηγμὸς εὐθὺς ἐμπεσὼν μελῳδίας
ἔκλυζε τὸν νοῦν τῷ σάλῳ τῆς φροντίδος.
Ἐγὼ δ' ἀγῶνα περιλαβὼν ταῖς ἐλπίσιν,
ἄλλον βαδίζειν τοῖς λόγοισιν ᾠόμην.
ἓν νῦν παρῆκα δεσπόταις πεπεισμένος·
ἀεροβατεῖν γάρ φασι καὶ τὴν εἰκόνα
τὴν παντόμορφον κοσμικαῖς ἐξουσίαις.
ὧς ἐκ βίας πέμπουσιν ἐξωπλισμένον,
ἐνθουσιῶντα πᾶσαν ἐκφράζειν στίχοις,
ἣν καλλίτεχνος ζωγράφος ζέων θράσει
ἔγραψε συνθεὶς καὶ μεθυσθεὶς τὰς φρένας.
ὥσπερ φιλάνθρωπός τις ἀνθρώποις γράφων
ἐσωματοποίει τὴν ἀσώματον φύσιν.
Ἀλλ', ὦ θέατρον φαιδρὸν ἡττικισμένον,
στήριγμα σεμνὸν τῆς δίκης καὶ τῶν λόγων,
θερμὴν ποιοῦντες τοῖς κρότοις προθυμίαν
μή με γράφοιτε πρὸς θράσος, τόλμης γραφῇ.
ἐγὼ γὰρ ἦλθον οὐ γραφεὺς τῆς εἰκόνος,
μηδέν τι τολμῶν, ἀλλὰ τὴν τόλμαν φράσων.

Πῇ φέρομαι; πτερόεις με δι' ἠέρος ἔμφρονι ῥοίζῳ
Σειρήνων λιγύφωνος ἄγει θρόος· ἐν δὲ μενοινῇ
Μουσάων πλήκτροισιν ἱμάσσομαι ἄρσενι κέντρῳ,
ἕρπων ξεῖνα κέλευθα, καὶ αἰθέρι, πεζὸς ὁδίτης,

5 *ὠ ἐν Aa.* — 6 *ταλαίπορον Aa.* — 7 *ἐκπεσὼν* (a?) edd. — 11 *ἐν Aa.* — *πεπισμένος Aa.* — 12 *γὰρ φασὶ* codd. et edd. — 13 punctum om. *R* et *a* si ex Graefii silentio concludere licet. — 14 *ὧς Aa R.* — 15 *ἐνθουσιῶσαν ἅπασαν Aa.* — 18 *ἀνθρώπους Aa.* — 23 *γράφητε R.* — 24 *γαρ A.* — 25 *μηδὲν τὶ τολμῶν A.* — 1 *πῆ A.* — *διηέρος A.* — [**πῇ φέρεαι* 11, 74. — **δι' ἠέρος* 11, 189]. — 2 *ἐν δε A.* — *μενοινηῖ a.* — Verba *ἐν δὲ μενοινῇ Μουσάων πλήκτροισιν ἱμάσσομαι* om. *R.* — [*Σειρῆνος ὕμνον* 2, 11; *ὑμνοπόλοι Σειρῆνες* 22, 12. — *λιγύφωνος* 11, 112]. — 3 *ϊμάσσομαι A,* — 4 *ξεινα A.* — *παιζὸς Aa* — *οδίτης A.*

λύσσαν ἔχων γονόεσσαν ἀείρομαι· αὐτὰρ Ἀπόλλων
ἀμφιπεριπλήγδην δολιχῷ σκιρτήματι μύθων
εἰς πόλον ἀστερόνωτον ἀκοντίζει με διώκων,
καὶ φρένα βακχεύειν σοφίης ἐνοσίφρονι παλμῷ
Φοῖβος ἐποτρύνων οὐ παύεται, ὄφρα χορεύων
οὐρανίην πάγκοσμον ἀνυμνήσαιμι γενέθλην,
ἄστρα, πόλον, χθόνα, κόσμον, ὕδωρ, Φαέθοντα, Σελήνην
βροντήν, ἀστεροπήν, νέφος, ὄρνεον, ἄγγελον, ἰχθύν,
αἰθέρα, νύκτα, θάλασσαν, ὕλην φύσιν, ἔμφρονι τόλμῃ.
Ἀλλὰ περισσονόων ἐγκύμονες εὐεπιάων,
εὔϊα φοιβάζοντες ἀεξινόων ἀπὸ σίμβλων
πέμψατέ μοι πλώοντι σοφὸν πρυμναῖον ἀήτην·
ἤδη γὰρ τρομέων ἐγκύμονος ὄμβρον ἀοιδῆς
πείσματα φωνήεντα θοῆς ἀνέλυσα μελίσσης.
Παγγενέτωρ, ἐπίουρε, θεηγενές, ὄρχαμε κόσμου,
σὸν τόκον αὐτοτέλεστον ἕλιξ χρόνος ὑμνοπολεύει,
ῥίζα σοφὴ βιότοιο· σὺ γὰρ νωμήτορι κύκλῳ

6 *ἀμφὶ περιπλήγδην A.* — *Ἀμφιπεριπλήγδην* alibi non legi videtur, quare fort. *ἀμφιπεριπλέγδην* scribendum est, quo vocabulo Nonnus primus usus est et quidem in eadem versus sede 36, 360. — *σκηρτήματι A.* — 7 Cfr. **οὐρανὸν ἀστερόνωτον* 2, 335; **καὶ σάκος ἀστερόνωτον* 20, 293; tamen adiectivum *ἀστερόνωτον* ad polum relatum minus aptum mihi videtur quam quod 47, 251 legitur **εἰς πόλον ἀστερόφοιτον ἄγων.* — 8 *φρενὶ A a R.* — [**καὶ φρένα βακχεύσαντες* 7, 94. — **ἐνοσίχθονι παλμῷ* 46, 184]. — Ad 11–13 cfr. 40, 334—336 *φλοῖσβος ἁλός, μύχημα βοῶν, ψιθύρισμα πετήλων, Πεῖσμα, φυτόν, πλόος, ἄλσος, ὕδωρ, νέες, ὁλκάς, ἐχέτλη, Μῆλα, δύναξ, δρεπάνη, σκαφίδες, λίνα, λαίφεα, θώρηξ.* — 12 *ἴχθῦν A.* — »Melius mutato saltem ordine scripsisset *νέφος, ἄγγελον, ὄρνεον, ἰχθύν*, nisi adeo legendum est *ὄρνεον, ἄμπελον, ἰχθύν.*« Graefe. — 13 [**ὕλην φύσιν* 2, 238]. — 14 *ἀλλὰ A.* — »Videtur antiquos poëtas vocare *ἐγκύμονας εὐεπιάων*, sed fortasse versus post hunc excidit.« Graefe. — 15 [**ἀεξινόοιο τοκῆος* (Mercurii) 14, 119]. — 16 De *πλώω* navigandi, non natandi significatione usurpato vide Schwabii ad Mus. 229 notam. — 18 [*συζυγίης ἀλύτοιο φερέσβια πείσματα λύσας* 7, 47. — **σοφῆς τίκτουσι μελίσσης* 26, 187]. — 19 *ΠΑΝΤΟΙΓΕΝΕΤΩΡ* sic *R.* — [**ὄρχαμε κόσμου Φ* 105]. — 20 *τῦκον A.* — [**τόκον αὐτοτέλεστον* 7, 228; 13, 101. — *ὑμνοπόλος* 11, 111; 16, 307; 19, 70]. — 21 »*νωμήτορι κόσμῳ* vulgo; sed nostrum obtulit margo Cod. et coniecit, teste Rutgersio, Ios. Scaliger. Magis Nonnicum fuisset *ν. παλμῷ.*« Graefe.

ἀξονίην στροφάλιγγα θεηδόχον ἀμφιελίσσεις,
καὶ βιοτῆς οἴηκα παλιννόστοιο φυλάσσεις.
ὦ πάτερ, ἀχράντου λοχίης αὐτόσπορε ποιμήν,
πέμπε μέλους προχοήν, νοερώτερον ἆσθμα κορύσσων,
ζωγρήσας ἐπέεσσιν ἐμὴν φύσιν ἄρσενι μέτρῳ,
νῦν μᾶλλον· κόσμος γὰρ ἀείδεται· ἐκ σέο δ' ἔμπης
σύμβολα σῶν παθέων σωτήρια πρῶτον ἀείσω.

Ὀρθοτενὴς γραμμὴ περιμήκετος ὑψόθεν ἕρπει
μεῖζον μῆκος ἔχουσα· κασιγνήτη δέ τις ἄλλη
μείων ἀντικέλευθος ἐλαύνεται, ἧς περὶ μέσσα
συζυγίη φιλότητος ἔχει σύνδεσμον ἀνάγκης,
ἔνθεον εἰρήνης σημήιον· ἀμφότεραι δὲ
ἀλλήλων συνέχουσιν ὁμόζυγα μέτρα κελεύθου.
τέσσαρα δ' ἄκρα τέθηλεν, ὅτι πρωτόσπορος αἰὼν
φωσφόρος, ἕσπερα νῶτα, μεσημβριάς, ἄρκτος ἐτύχθη,
ἐκ νοερῶν πισύρων ξυνοχὴν κόσμοιο τελέσσας.
καὶ γραμμῆς διδύμης θεοδέγμονος εὔδιος εἰκὼν
χρυσοφαὴς μάρμαιρεν, ὅτι χρυσοῖο γενέθλη
ἵσταται ἡβώωσα καὶ οὐ μινύθουσα φαείνει.

Καὶ νοερῆς Τριάδος τύπος αἴσιος ἀμφιχορεύει
κυανέαις ἑλίκεσσι, χαρασσομένης ἐνὶ κύκλοις,

22 [*στροφάλιγγα E 139]. — θεηδόχον R, et apud Nonnum (13, 96 οἳ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο θεηδόχον) inde a Cunaeo θεηδόχον editur pro θεηδόχον. — Ad v. 23 cfr. 7, 36—39 οὐρανίους οἴηκας ἀναίνομαι . . . μακάρων δέ τις ἄλλος ἀρείων Πηδάλιον βιότοιο παλιννόστοιο δεχέσθω. — 24 ποιμὴν et ποιμήν iunctim A. — [ὦ πάτερ, ἀενάων ἐτέων αὐτόσπορε ποιμήν 7, 73]. — 25 ἄσθμα A. — ἆσθμα κορύσσων non habet ut videtur Nonnus, qui saepissime ἆσθμα τιταίνων in fine versus posuit. — 27 σέο in rasura A. — [σέο 27, 302]. — Ad v. 29 in margine AR: ἔκφρασις τοῦ τιμίου σταυροῦ τοῦ ἐν τῷ πόλῳ τοῦ αὐτοῦ πίνακος, quae sicut reliquas etiam codicis notas marginales a Rutgersio commemoratas in notis repetivit Graefe. — [*περιμήκετος 12, 177; 21, 211]. — 31 μεῖων et fort. ω ex ο A. — 32 συζυγίης Aa R. — 33 [νίκης ἡμετέρης σημήϊον 43, 124]. — 34 σὺν ἔχουσιν ὁμό//////ζυγα A. — 36 Φωσφόρος R, tacite corr Graefe. — [φωσφόρος 4, 138. — *μεσημβριάς 41, 285]. — 40 ἠβώουσα A, ἡβώουσα a. — μι//νύθουσα A. — Ad v. 41 nota marginalis in AR: ἔκφρασις τῶν περὶ τὸν σταυρὸν τριῶν κύκλων. — 42 χαρασσομένοις

οἷα πόλου μίμημα· καὶ ἔνδοθεν ἔστι νοῆσαι
γραμμῶν ἀμφοτέρων ἅγιον σέλας· ὧν ἀποβαίνων
Οὐρανὸς ἐστήρικτο γεροντικὸν εἶδος ἀείρων,
λεπταλέοις νεφέεσσιν ἐπαμβλύνων τύπον αἰδοῦς,
χεῖρας ἐφαπλώσας, καὶ ἐπ' αὐχένι βόστρυχα σύρων
ἄνδιχα τεμνομένων πλοκάμων ἑλικώδεϊ κόσμῳ,
ἐκ κραδίης ἤμησε πυρώδεος ἄρσενα δίσκον
ὀρθρινὴν ἐπὶ νύσσαν ἄγων Φαέθοντα, κομήτην
ζῳογόνοις ἀκτῖσιν· ὅθεν περίφοιτος ἀλήτης
πυκνὰ πολυσπερέων δαΐδων ἀμάρυγμα τινάσσων,
κῶμος ἀερσιπότητος ἐλαύνεται ὀξέϊ παλμῷ,
ἧχι φαεινομένων σελάων πολυαύχενος ὁρμὴ
εἰς δέκα τεμνομένη θωρήσσεται· ἀλλ' ἐνὶ μέσσῳ
ἀνδρομέῃ μόρφωσε φύσις βρέφος· ἀντολίη γὰρ
πρώϊον ὠδίνουσα πυριτρεφέων ἀπὸ κόλπων
ξανθοφαὲς μαίωσε φάος νέον· ἐκ δὲ λοχείης
ὄρθριος ἀντέλλων ἀναπάλλεται ὠκὺς ὁδίτης,

omisso commate ante hanc vocem *R*, *χαρασσυμένοις* (η supra) *A*, *χαρασσομενοις* (η supra) *a*. — *ἐνι A*. — **43** *ἔνδοθέν ἐστι* codd. et *R*. — [**μίμημα* 1, 215]. — **44** *ἀπὸ βαίνων A*, *ἄπο βαίνων R*, correxit Graefe in notis. — **45** *ἐστήρικται ἐρωτικόν R*. — *ἔκφρασις οὐρανοῦ* margo in *AK*. — **46** *ἐπ' ἀμβλύνων A*. — **47** *ἐφ' ἁπλώσας A*. — [**χεῖρας ἐφαπλώσας* 12, 276. — **ἐπ' αὐχένι* 9, 172; 14, 356 etc.]. — **47. 48** *κόσμῳ. Ἐκ R*, tacite corr Graefe. — **48** [**ἑλικώδεϊ παλμῷ* 29, 220]. — — **49** *ἥμησε A*. — *δίσκον* ex *δίσκων A*. — Ad hunc versum margo in *A*: *ἔκφρασις τοῦ ἡλιακοῦ κύκλου*; in *K* ad v. 50 legitur: *ἔκφρασις τοῦ ἡλιακοῦ δίσκου*. — **50** *περὶ* pro *ἐπὶ G*. — [*δειελινὴν κλίνουσαν ἐπερχομένην ἐπὶ νύσσαν* legitur etiam v. 351; Nonnus plerumque *περὶ νύσσαν* vel *παρὰ νύσσαν* dixit]. — **51** *ζωογόνοις* codd. et edd. — *πεφιφότοις Aa*. — **53** »*κῶνος* vulgo; mutavi e coniectura: subest inepta comparatio, versu praeced. adducta. Cf. *λαμπάδα νυκτιχόρευτον* v. 186. Aliud est, cum *κῶνον ὁμίχλης* Nonni more dixit P. II v. 245.« G r a e f e. — [**ξηρὸς ἀερσιπότητος* 2, 483]. — **54** *ἦχι A*, *ἧχι R*. — *πολυ αὔχενος A*. — [*αἷμα νέων μακάρων πολυαύχενον* 2, 352]. — **55** *ἐνι A*. — [**ἀλλ' ἐνὶ* 12, 298 etc.]. — **56** *χύσις RG*; »*χύσις*, si recte intelligo, dicit c o l o r e s, p i c t u r a m, satis inepte, poterat multo melius *γραφίς*. Sed cave, *φύσις* corrigas«. G r a e f e. Attamen *φύσις* est in *A*. — Ad hunc versum *A* in margine: *περὶ τοῦ ὄρθρου του πρωϊνοῦ*. — **57** *πρώϊος A* fort. recte, *πρώϊα R*. — [**πρώϊος* 1, 170; 7, 160. — *πυριτρεφέων* 1, 246;* 2, 486].

καὶ πάλιν ἡβήσαντα παλίμπορος ἠθὰς ἀνάγκη
εἰς δύσιν οἷα γέροντα μεταλλάξασα κομίζει.
αὐτὰρ ὃ παμφαίνων στεφανηφόρος εἰς μέσον ἔστη,
γυμνὸς ἐπαΐξας, ὅλος εὔδιος· ὀρθὰ δὲ γυῖα
καὶ παλάμας ἥπλωσεν ἰσόρροπος, ὅττι δικαίοις
αὐτὸς ἐπαντέλλει, καὶ οὐχ ὁσίοισι φαείνει.
Διπλόον εἶδος ὄπωπα παρεζομένων ὑπὸ δίσκον,
καὶ διδύμη Φαέθοντα νεόσσυτον ἡνιοχεύει
ἀμφιλαφὴς ἑκάτερθεν ὁμοῦ τροχάουσα τιθήνη·
καὶ φλόγα χερσὶν ἄειρεν· ἔχει δέ τι θάμβος ἑκάστη
εἰς πόλον ἑδριόωσα περίτροχον. ἀλλ' ἐνὶ θώκῳ
πρωτοφανὴς Σοφίη περιδέξιος, οἷα Σελήνη,
ἀργυφέη πέπλοισι χαράσσεται· ἔστι δὲ πᾶσα
χιονέη, πάλλευκος ὅλον δέμας· ἐκ δὲ προσώπου
Πιερικῆς ἔσταξε περίφρονος ὄργια Μούσης,

61 *ἐς* codd. et edd. — »*μεταλλάξαντα* vulgo, quod certe coniectura nostra deterius est« Graefe. — [**εἰς δύσιν* 4, 195 etc.]. — 62 *ὁ R*, tacite corr. Graefe. — *εἰς* scripsi pro *ἐς* — 64 *ἡπλωσεν A*, *ἥπλωσιν* G errore. — [**ἰσόρροπον* 25, 25; 37, 250]. — 65 *ἐπ' ἀντέλλει A*. — *τε καί?* — *οὐχ' AR*, tacite correxit Graefe. — [**καὶ οὐχ ὁσίοισιν* 47, 353]. — 66 *παρ' ἑξομένων A*. — »Vereor, ne quid circa hunc versum exciderit; certe participium *παρεζομένων*, nude positum, displicet. Caeterum Rutgersius [et A] ad marginem habet: *περὶ σοφίας καὶ ἀρετῆς*.« Graefe. — 67 [**νεόσσυτον* 4, 10; 29, 268]. — 68 »*τροχάουσα γαλήνη* vulgo. Dedi coniecturam probabilem e vv. 131 ss. et propter antecedens *νεόσσυτον ἡνιοχεύει* Minus aptum fuisset *γενέθλη*. Ductibus lectionis antiquae et si proximnm videri posset *Σελήνη*, facile propter antecedens *σα* in *σαλήνη* corrumpendum, et sic in *γαλήνη* mutandum; huic tamen emendationi v. 71 obstare videtur.« Graefe. — 69 »Malim *ἀείρει· ἔχει δέ*, ut similis est correptio v. 76. *μορφῇ ἐπ' ἀχράντῳ*. Sed cf. v. 86.« Graefe. — [*θάμβος ἔχων* 7, 279; 42, 42]. — 70 »Fort. *εἰς πόλον εἰσορόωσα* vel *ἀθρήσασα* [*ὄμμα βαλοῦσα*? cfr. v. 94].« Graefe. — *ἐνι A*. — 71 [**πρωτοφανής* 41, 66; 84; 144; 364. — **περιδέξιος* 36, 86]. — 72 *ἀργυφέοις πέπλοισι* coniecit Graefe, sed confer Indicem Verborum. — 73 Apud Nonnum *πάνλευκος* scribi solet. — [*ἀγχιφανής, πάνλευκος ὅλον δέμας* 7, 218]. — 74 *στέψε A*, *στεψε a*, *ἔστεψε R*, *ἤστραψε* volebat Rutgers vel D Heinsius ad calcem carminis. — [**ἐπεὶ μάθεν ὄργια Μούσης Οὐρανίης* 38, 31].

μαῖα θεοῤῥήτων παμμείλιχος εὐεπιάων,
μορφῇ ἐπ' ἀχράντῳ σταθερὸν σέβας. ἡμετέρης δὲ
Καλλιόπης μνηστῆρες, ἀκοντιστῆρες ἀγώνων,
εἰσέτι χιονέοισιν ἐπαστράπτουσι χιτῶσιν,
ἦθος ἀπαγγέλλοντες, ὅτι χρέος ἐστὶν ἀοιδοὺς
μὴ δόλον ἤ τινα μῆνιν ἐνὶ στέρνοισι φυλάσσειν,
ἀλλ' ἁγίης ἀμίαντα νοήμονα σίμβλα μελίσσης.
Ἡ δ' ἑτέρη μάρμαιρε πυριγλήνοισι προσώποις
ἐσθλομανὴς Ἀρετή, ξανθόχροος, ἠδέϊ μόχθῳ
δίσκου λαιὸν ἔχουσα· καλυπτομένης δ' ἐνὶ πέπλῳ
γλαυκὸν ἐρευθομένων ἀμαρύσσετο νῶτα χιτώνων,
οἷα κάλυξ φοίνισσεν ἀεξομένου ῥοδεῶνος.
καὶ χροιὴ πέπλου μαντεύεται, ὅττι μενοινὴ
μυρία μοχθήσασα μογοστόκος ἔμφρονι ῥιπῇ,
καὶ φρένα φοινίσσουσα πολυσπερέεσσι μερίμναις,
ἤθεα πορφύρουσα τινάκτορι φοιτάδι μόχθῳ,
εἰς ἀρετῆς λειμῶνας ἀνηβώωσα χορεύει,
ἄχρον ἐπισφίγγουσα· συνερχομένη δὲ χαρήνῳ

75 *θεορρ*$\overset{\upsilon}{\text{ή}}$*των* et in marg *θεορρύτων Aa.* — [*Πολυμνία μαῖα χορείης* 5, 104; *μαῖα κυδοιμοῦ* 20, 192; *μαῖα σοφῆς ὠδῖνος* 40, 375. — *θευρρήτων περὶ μύθων* 38, 53]. — **77** *ἀνώνων*, addito supra hanc vocem et bis in margine corruptelae ut videtur signo ·/. — [°*ἀκοντιστῆρες ἐρώτων* 41, 254]. — **78** *ἐπ' ἀστράπτουσι A.* — *χιτῶσι R.* — [°*εἰσέτι* 4, 152; 10, 295; 14, 154; 24, 101]. — **79** *ἦθος A.* — *ἀπ' ἀγγέλλοντες A*, *ἐπαγγέλλοντες G*, errore. — **80** *ἢ τινὰ A.* — *μῆτιν G*, errore. — *ἐνι A.* — **81** *ἁγίης* pro *ἁγνῆς* Ludwich, Beiträge zur Kritik des Nonnos von Panopolis p. 14, collato v. 44, ne syllaba mutae tantum cum liquida coniunctione longa in thesi produceretur. — **82** *A* in marg.: *περὶ τῆς ἀρετῆς.* — [°*πυριγλήνοιο προσώπου* 25, 568; °*πυριγλήνου δὲ προσώπου* 40, 413]. — **83** in *R* comma non post *ξανθόχροος*, sed post *μόχθῳ* est; tacite corr. Graefe. — [*ξανθόχροον ὕδωρ* 14, 413 etc.]. — **84** *ἐνι A* — **85** In *A* margine corruptelae signum additum est, cum in textu *γλαυκῶν* ante correctionem scriptum esset. — **86** [°*μαραινομένου ῥοδεῶνος* 2, 90]. — **87** *χροίη G.* — »Initium versus propter tres continuos spondeos fere suspectum est; neque tamen *χροΐη* placet« Graefe. Etiam Ludwich l. l. p. 14 et 16 locum in suspicionem vocavit neque tamen quo corruptelam tolleret invenit. — *μενοινή* G. Hermann apud Graefium proposuit pro *μενοινῇ*. — **88** [°*μογοστόκος* 25, 41]. — **90** *ἤθεα A.* — **92** *ἐπὶ σφίγγουσα A.*

ῥηϊδίως σκίρτησε γαληνιόωντι προσώπῳ,
μόχθον ὅλον ῥίψασα, καὶ εἰς πόλον ὄμμα βαλοῦσα
οὐρανίου λαμπτῆρος ἀμέλγεται ὄμπνιον αἴγλην.
Καὶ φλόγα κουφίζων κυρτούμενος ἵσταται Ἄτλας
αὐξιβίους σπινθῆρας ἀερτάζων ἐπὶ κόρσῃ,
κρᾶτα παρακλίνων, καὶ ἐς ἠέρα χεῖρας ἀείρων,
αὐχένα δοχμώσας, πεπονημένα γυῖα τιταίνων,
φόρτον ἐλαφρίζων πεφυλαγμένος. ὡς δ' ἐπὶ μόχθῳ
γυμνὸς ἐὼν ζωστῆρι καλύπτετο, καὶ σφυρὰ τείνων
δεξιὸν ἴχνος ἔκαμψε μετάστροφον εἰς σκέλος ἄλλο,
ἄτροπος ὑψικέλευθον ὅλον δέμας αἰὲν ἀνέλκων,
μοχθίζων ἀτέλεστα· βαρυνομένου δὲ φορῆος
ὀρθοπαγῆ ῥίζωσε νενευκότα δάκτυλα ταρσῶν,
ἄκρου πηγνυμένου διδυμάονος εὔποδι ῥιπῇ,
ὅττι πόλον σφαίρωσεν ἀτέρμονα μῦθος ἀνάσσων,
καὶ χθὼν μεσσατίῃ κουφίζετο νεύματι μύθου,
σφαίρης κέντρον ἐοῦσα μετάρσιον· ἐκ δὲ Βορῆος
ἄξων ἀστυφέλικτος, ἰσόῤῥοπος, ὀρθὸς ὁδεύων,
ἀκροπαγὴς ἑκάτερθεν ἀερτάζων φύσιν ἔστη,
εἰς πόλον ἔνθα καὶ ἔνθα πεπαρμένος· ἰθυτενὴς δὲ
γαῖαν ἐπισφίγγων περονήσατο, καὶ πέλεν Ἄτλας,
τλητὸν ἔχων καὶ ἄκαμπτον ἀεὶ σθένος, ἔμπεδος ἄξων.

λ
93 *σκήρτησε Aa.* — 95 *ἀμέργεται Aa.* — [*°ἀμελγομένη σέλας αἴγλης* 41, 93; *Μήνη . . . Ἡελίου . . ἀμέλγεται . . πῦρ* 5, 166. — *°ὄμπνιον ἀκτήν* 40, 391]. — Ad v. 96 margo *A* libri: *τὸν ἡλιακὸν δίσκον βαστάζοντα τὸν ἄτλαντα*, margo in *R*: *Ἄτλας βαστάζων τὸν ἡλιακὸν δίσκον.* — 97 *ἐπι A*. — 98 *κράτα A*. — 99 Fort. *τιταίνει* scripsit. — 102 *ἴχνος A*. — *μετάστροφον AR*, *μετάστροφος* textus Graefii, qui mire annotat: »Fort. *μετάστροφον.*« — [*°καὶ μόγις ἴχνος ἔκαμψεν* 18, 88]. — 103 Hic versus in *AaR* post v. 105 legitur, in A libri margine corruptelae signum adscriptum est. — 104 *φορῆ//ος A*, in quo ante *ος* syllabam *ω* littera erasa esse videtur. — 105 Pro *ταρσῶν* Graefe *ταρσόν* coniecit. — 106 [*°εὔποδι ταρσῷ* 6, 15 etc.]. — 107 »Post *ἀνάσσων* Rutg. plene distinxit. Male: cohaerent enim haec arctissime, cf. vv. 122. ss.« Graefe. Punctum est etiam in A, in cuius libri margine *τίς ἡ αἰτία τοῦ σχήματος* nota extat. — [*ἀτέρμονος ὁππότε μύθου* 33, 115]. — 109 *ἐοῦσα A*. — 112 *εἰς* scripsi pro *ἐς*.

ἐν δὲ πόλῳ πυρόεντι, Νότου παρὰ γείτονι πέζῃ,
καὶ τροχαλὴν κρυόεσσαν ἐς ἄντυγα διψάδος ἄρκτου
ἄξονος ἄκρα πέπηγεν· ἀειφανέος δὲ Βορῆος
δεξιὸν ἀστερόεντα πόλον καλέουσι φανέντα
σφαίρης ὑψιπόροιο φαεινομένοις ἐνὶ κύκλοις,
καὶ φλογερῶν νοτίην χθαμαλὴν κλίσιν ἄμμορον ἄστρων
λαιήν, κρυπτὰ θέουσαν, ἐφημίξαντο γενέσθαι.
τοὔνεκα νῦν ὁ μέγιστος, ὁ μυρίος ἵσταται Ἄτλας,
ἄκρα δύο σκελέων ὑψούμενα νειόθι πήσσων,
φαίνων δεξιὸν ἄκρον ὅλον, γυμνούμενον ἄστρων
λαιὸν ἐπικρύπτειν πειρώμενος, ὡς ἐν Ὀλύμπῳ.
Ἀλλὰ καὶ ἀντολίης πυριθαλπέος υἱὸς ὁδίτης,
φωσφόρος Ἁρμονίης Φαέθων στήριζε γενέθλην·
καὶ νοερὴν κόσμοιο μέσην ἀψῖδα κομίζων
ζῳογόνῳ σπινθῆρι περίῤῥυτα πάντα φυλάσσει.
ἔνθεν πρωτογόνοιο νόου κρατέουσα θεμέθλων,
σύνδρομος Ὑψιμέδοντος, ὅλου κόσμοιο τιθήνη,
Μουσοτόκος Σοφίη, καὶ μαρμαρέης σέβας ἄλλης,
τὴν αὐτὴν μεθέπουσαι ἀριστώδινα γενέθλην,

115 *δε A.* — [°*παρὰ γείτονι* 7, 334; 20, 133; 176]. — 116 *ἐσάντυγα A.* — [°*ἄντυγα κυκλάδος ἄρκτου* 2, 17. — °*διψάδος ἄρκτου* 3, 5; 38, 367; *διψὰς . . ἄρκτυς* 2, 279]. — 119 *φαεινομένης Aa* — *ἐνι A* — [°*ἀλλ' ὃ μὲν* 18, 295 etc. — *ὑψιπόρων ἴτυν ἄστρων* 2, 275; *ὑψιπόρους δὲ ἰχθύας ἀστερόεντας ἐμοὺς πάλιν εἰς ἅλα σύρω* 23, 301]. — 120 *φλογερὴν Aa R.* — »Caeterum sensus est: polum arcticum vocari d e x t r u m, antarcticum vero sinistrum.« G r a e f e. — [*φλογερῶν ἐπιήρανος ἄστρων* 27, 100. — *ἄμμορον ἄστρων* apud Nonnum non legitur, sed cfr. *ἄμμορον ἠελίοιο καὶ εὐκύκλοιο σελήνης* 26, 109, et 1, 433; 6, 369; 14, 344; 15, 360; 19, 39 etc.] — 122 *τούνεκα A.* — *ὁ* post *νῦν* om. *Aa.* — *ἵσταται A.* — 124 »*ὅλον γυμνούμενον ἄξων λαιὸν ἐπ.* vulgo. cf. v. 120.« G r a e f e. — 125 *ἐπὶ κρ. A* — Ad v. 126 margo in *A*: *δια τὶ τὸν ἥλιον βαστάζει*, margo in R male intellecto ἥλιον vocis signo: *διὰ τί τὸν ϑ βαστάζει.* — [°*πυριθαλπέος* 1, 236; 30, 80; *πυριθαλπέϊ* 48, 61]. — 127 »Junge *γενέθλην Ἁρμονίης*; ita mox v. 137. *Αἰών* personam induit ut apud Nonnum.« G r a e f e. — 128 *ἀψίδα Aa.* — 129 *ζῳογόνῳ* scripsi pro *ζωογόνῳ.* — 130 [*πρωτογόνου Χάεος* 7, 111. — °*θεμέθλων* 11, 87; 17, 41]. — 131 [*ὅλῳ κόσμῳ E* 137. — *Ὑψιμέδων* nomen proprium apud Nonnum non legitur]. — 132 »Propter *μαρμαρέης* cf. v. 82 ss.« G r a e f e. — 133 *ἀριστωδῖνα R.* — [*ἀριστώδινι θεαίνῃ* 9, 148; °*ἀριστώδινα γυναῖκα* 18, 124].

ἄξονι δίσκον ἔθηκαν, ὅπως ῥιζούμενος Ἄτλας
μᾶλλον ἀερτάζοι πρόμον αἰθέρος ἀμφιπολεύων,
ἡνίοχον κόσμοιο πολὺ πλέον ἡνιοχεύων.
Καὶ πολυδινήτων ἐτέων αὐτόσπορος Αἰὼν
ἀμφιθαλὴς μορφοῦτο περὶ δρόμον εὔπολον ἄλλον,
πατροπάτωρ, περίμετρος ἀλωφήτοισι κελεύθοις,
ὃς νοερῇ στροφάλιγγι γονὴν βιότοιο φυλάσσων,
Ἁρμονίης οἴηκα παλινδίνητον ἀείρων,
ποιμαίνει λυκάβαντα δυωδεκάμηνον ἐλίσσων,
καὶ χρόνον εἰς χρόνον ἄλλον ἐρεύγεται ἄψοφος ἕρπων.
νῦν δ' ἐπικοσμήσας δολιχόσκιον εἰκόνα μορφῆς
σύμβολα πολλὰ φέρων ποικίλλεται· ἐν γὰρ Ὀλύμπῳ
φαιδρὸς ἐφεδρήσσει κεχαραγμένος· ἀμφιθαλὴς δὲ
φάρεϊ πορφυρέῳ, Τυρίης βλαστήματι κόχλου,
ἀενάου βουβῶνος ἄναξ ἐκάλυψεν ὀπώρην
ἄχρι ποδῶν πυκάσας θαλερὸν δέμας· ἐκ δὲ χαρήνου
στήθεα γυμνώσας καὶ γαστέρα σήματα φαίνει,
ὅττι γένος περίφοιτον ἀειφανὲς οὐρανιώνων
οὔτε πολυῤῥαφέος μεθέπει σπείρημα χιτῶνος,
οὔτε χαμαιγενέων ἐπιδεύεται· ἡμετέρη δὲ
ἔστιν ὀλισθηρὴ μερόπων φύσις, ἔνθεν ἀνάγκη,
ὡς χθαμαλὴ χρήιζεν ἀλεξανέμοιο χιτῶνος·
τοὔνεκα γυμνὸς ὕπερθεν ὑπέρτερα μέτρα φαείνει,
ἀσκεπὲς ὕψος ἔχων μελέων· τὰ δ' ἔνερθε καλύπτει,

135 ἀερτάζοι scripsi, ἀερτάζει Aa, ἀερτάζῃ RG. — αἰθέρος ex αἴθερος A. — [*πρόμον αἰθέρος 20, 365] — 136 [*ἡνίοχος βιότοιο 24, 267; Λ 9; ἁρμονίης κόσμοιο φερέσβιον ἡνιοχῆα 41, 130]. — 137 Margo AR: περὶ τοῦ αἰῶνος. — [(Αἰὼν) ἐτέων αὐτόσπορε ποιμήν 7, 73]. — 138 περίδρομον εὐπόλον Aa, περίδρομον ἐς πόλον R. »Sed fort. ἄλλον simul mutandum in ἄστρων. Si sanum est ἄλλον, intelligi debet zodiacus, cf. v. 142.« Graefe. — 141 ἀείρων ποιμαίνει, tum in versu sequenti ποιμαίνει κτλ. A. — [ὄμμα παλινδίνητον 15, 239]. — 142 [*λυκάβαντα δυωδεκάμηνον ἑλίσσων 38, 114; 40, 372]. — 143 [*ἄψοφος ἕρπων 40, 478]. — 146 ἀρτιθαλὴς Aa R; cfr. Nonn. ἀρτιθαλῆ 11, 85. — 147 φάρει A. — πορφυρεῳ A. — 149 δε A. — 151 οὐρανίωνων R, tacite corr Graefe. — 152 [πολυῤῥαφέων . . . πεδίλων 23, 199]. — 154 ολισθηρὴ A. — 156 τούνεκα A. — [ὑπέρτερα θέσφατα φαίνων 7, 72]. — 157 [ἀσκεπές 48, 116].

φέγγος ἀποστίλβοντος ὀπιπεύων ἐλατῆρος
νεύμασιν ἀτρέπτοισι· καλυπτομένοιο δὲ μηροῦ
δεξιτερὴν ἐπέθηκεν, ὅτι βροτέην ἐπὶ φύτλην
ἀθανάτοις ἐπέοικεν ἀρηγόνα χεῖρα κομίζειν.
καὶ σκαιὴν παλάμην ὑφούμενος ἄσπετος Αἰὼν
παλλομένην ἐτίταινεν ἐς αἰθέρα, δάκτυλα κάμπτων,
φάρεος ἄκρον ἔχουσαν ἐπήορον· ἰσοπαλὴς γὰρ
δάκτυλος, ὃν καλέουσιν ἰσόρροπον ἔμμεναι ἄλλων,
τετράδα καμπτομένην ἑτέρων ἔσφιγξεν ἑλίξας
δεσμῷ ἀναγκαίῳ, μεμερισμένα δάκτυλα πάλλων·
ὅττι πολὺ σκηπτοῦχος ὑπέρτερος εἰς σθένος ἄλλων,
καὶ νόον ἀμφιέπων οἰκτίρμονα φοιτάδι κόσμῳ,
πλαζομένην ἔστησεν ὅλην φύσιν ἄρπαγι ῥυθμῷ,
ἐν ξυνοχῇ σοφίης ἐσπαρμένα πάντα φυλάσσων,
ξυνὸν ἐπιῤῥώσας πεφυλαγμένον αὐχένα κόσμου.
καὶ τότε φᾶρος ἔδειξεν, ἐπεὶ βιότοιο πορείη
τρηχαλέη βαρύμοχθος ἀέξεται· αὐτὰρ ἀνίης

158 *δἵστεύων* (sic) *R*, *ὀπιπτεύων a.* »Sed fortasse locns nondum est integer, inprimis videtur aliquid deesse post *καλύπτει.* Caeterum Solem puto *ἐλατῆρα* dici, deinde v. s. *νεύμασιν ἀστρ.* idem est, ac si *ὄμμασιν* scripsisset.« Graefe. — [*ἐλατήρ* vocem de Sole usurpavit Nonnus 12, 8; 38, 130]. — **159** Cfr. **νεύμασιν ἀτρέπτοισι* 5, 327 et **νεύμασιν ἀτρέπτοισιν* 36, 418, unde traditum *ἀστρέπτοισιν* mutavi; etiam apud Tryphiodorum v. 116 recte Koechly ex optimo codice *ὄμματος ἀτρέπτοιο* (vulgo *ἀστρέπτοιω*) edidit. — **160** *ἐπιφύτλην A.* — [**μετὰ βροτέην τάχα φύτλην* 16, 221; **βροτέης ἀπὸ φύτλης* 47, 692]. — **161** *ἐπέοικεν A.* — **163** *κάμνων* (πτων) *Aa.* — **164** *ἐπήορον G.* — »Apte ad hunc versum margo apud Rutgersium habet: *ὁ ἀντίχειρ*, quod ad vocem *ἰσοπαλὴς δάκτυλος* pertinet.« Graefe. In *A* nota marginalis versui sequeuti adscripta est. — **165** *καλεουσιν A*, *λαλέουσιν R.* — *αλλων R*, tacite corr. Graefe. — **166** *τετράδι Aa.* — *ἑλίξας A.* — **167** *βάλλων A.* — **168** *εἰ, σθένος A*, *εἰς σθένος* etiam *a*, *ἐς σθένος R.* — [**ὑπέρτερον* 2, 491]. — **169** *κοσμῳ A.* — **172** »Fort. *κόσμῳ*, ut dativus a participio pendeat, etsi hoc magis Atlanti quam Aeoni conveniret.« Graefe. — [**αὐχένα* 7, 262; 41, 29]. — **173** *φάρος A* et in marg. ad hauc vocem: *ὁ ἔχει επι τῇ αριστερᾶ.* — »Ad v. 173. in marg. Cod. legitur: *ὃ ἔχει περὶ τῇ ἀριστερᾷ*, quod ad *φᾶρος* referendum, cf. 162—64.« Graefe. — **174** *ἀνείης A.* — [**βαρύμοχθον* 42, 160].

σκαιὸν κέντρον ἐὸν καὶ χάρχαρον εἰς φρένας ἕρπει.
τοὔνεκα φῶτας ἔοικεν ἐς οὐρανὸν ἐλπίδι βαίνειν,
καὶ θεὸν ὑψιμέδοντα γαλήνιον εἰς νόον ἕλκειν,
ὄφρα βαρυτλήτων ἀχέων ξύσαντες ἀνάγκην
πευκεδανοῦ βιότοιο παραπλώωσι κελεύθους.
Καὶ βρέφος Ἕσπερον εἶδον, ὃς ἄγγελός ἐστιν ὁμίχλης
ἠελίου δύνοντος ἐπὶ κλίσιν ἠριγενείης.
αὐτὰρ ὃ μαρμαίρων ἀκρέσπερος ἔρχεται ἀστήρ,
οὐρανὸν αἰγλήεντα διαυγέα πρῶτα χαράσσων·
νῦν δὲ μεταστήσας δέμας αἰόλον ἠρέμα δύνει
δόχμιος ὀρθοκάρηνος ὀλισθαίνων ἀπ' Ὀλύμπου,
λαμπάδα νυκτιχόρευτον ἐπικλίνων ὑπὸ γαῖαν.
Καὶ δρόμος ἀζυλέης ἑπτάστερός ἐστιν ἁμάξης,
ἥτε πόλον κάμπτουσα καὶ ἄξονα, γείτονα πόντου,
τὴν αὐτὴν ἐπὶ νύσσαν ἔχει στροφάλιγγα κελεύθου
ἄβροχος ἀστυφέλικτον ἑλισσομένη περὶ κέντρον.
Ἀλλὰ παλαιγενέων ἐγκύμονα βίβλον ἀφάσσων,
ἐν φρενὶ μυριόκυκλον ἀνιχνεύων ὁδὸν ἄστρων,
ἀρκτῴης ἐνόησα πολύστροφον ὁλκὸν ἀπήνης,

175 *ἔην A.* — »Pro *ἐόν* legitur vulgo *ἔην*, impedita constructione. Emendationem praeoccupavit Rutgers.« Graefe. — *ἐς A.* — **176** *τούνεκα AR*, tacite corr. Graefe. — *ἔοικεν ἐσουρανον A.* — **177** *θεὸν a* et ante corr. *A.* — *ἐς νόον Aa.* — [*ὑψιμέδων θεός Γ* 143, 165; *Δ* 115; *N* 14]. — **178** *ἀχέωσ A, ἀχέων a.* — [*βαρυτλήτων δὲ γυναικῶν* 24, 190; *βαρυτλήτων ὀδυνάων* Leont. Schol. Ep. Anth Plan. 245. — **ἀνάγκην* 15, 272; 40, 164]. — Ad v. 180 margo apud Rutgersium: *περὶ ἑσπέρας*, in *A*: *περὶ τῆς ἑσπέρας* et margo interior *εσπερας.* — *ὀμίχλης* ut videtur *A.* — **181** *ἐπίκλισιν A.* — **182** *ὁ R.* — **183** *αιγληεντα A.* — **184** *μετὰ στήσας Aa.* — *αἴολον R*, tacite corr. Graefe. — [**δέμας αἰόλον* 5, 494; 25, 405]. — **185** *ἀπολύμπου A, ἀπ'ὀλύμπου G.* — [**δόχμιος* 6, 242. — *ἀπ' Οὐλύμποιο* 35, 227]. — **186** *νυκτιχορευτὸν R.* — [**λαμπάδα νυκτιχόρευτον* 12, 391]. — Ad v. 187 *AR* in marg.: *περὶ τῆς (περι της* A) *ἄρκτου.* — *ἑπτάστερος ἐστὶν A.* — **188** *ἦτε A.* — [**παρὰ γείτονι πόντῳ* 17, 392]. — **189** Pro *ἐπὶ* Graefe tacite *περὶ* edidit, fort. recte; cfr. Dion. 1, 497 *τὴν αὐτὴν περὶ νύσσαν ἄγειν.* — **190** *αστυφελικτον ἑλισσ. A.* — [*ἄβροχον ὁλκὸν ἁμάξης* 23, 295]. — **191** [**παλαιγενέων μερόπων* 11, 369. — **ἀφάσσων* 4, 438; 7, 129; 8, 218; 10, 61; 15, 233]. — **192** *φρεσὶ G*, errore, ut videtur. — **193** *ἀρκτώης AR*, tacite corr. Graefe.

καὶ πόλον ἀστροχίτωνα καὶ ἀπλανέας καὶ ἀλήτας·
ὅττι φαεινομένους φύσις ἄσπορος ἄμμιγα ταύροις
ἀστέρας εἰς ἓν ἄγειρεν ἀλήμονας εἰς ῥάχιν ἄρκτου,
ἀπλανέος στήσασα Βορειάδος ἐγγύθι νύσσης.
πρῶτος Μοῦσαν ἔδειξε καὶ Ἑρμάωνος ἀκούει,
δεύτερος ἀρσενόθηλυς ἀγαλλομένης Ἀφροδίτης,
καὶ τρίτος Ἠέλιος, φαεσφόρος Ἠριγενείης,
τέτρατος αἰολόβουλος ἔην Κρόνος, ἠρέμα φαίνων,
πέμπτος Ζηνὸς ἔλαμψε καὶ ἀντία πατρὸς ὁδεύει,
ἕκτος χιονέης διχομήνιδός ἐστι Σελήνης,
ἕβδομος ἀστερόπυρσος Ἄρης δορίτολμος ἐτύχθη.
Ἀλλὰ φάος Φαέθοντος ἀπαυγάζουσα Σελήνη
ἀρφυρέη λάμπουσα χαράσσεται· ἐν παλάμῃ δὲ
θῆλυν δίσκον ἔχουσα κατάντιον ἄρσενος αἴγλης
μαρμαρυγὴν ἤπραξεν· ἀπ' αὐτογόνου δὲ λοχείης

194 *ἀλῆτας Aa.* — »v. 194. vulgo legitur ante versum 193. Sed quia a Septemtrionibus ad Planetas transit, hic versus postponendus erat.« Graefe. — [*Διόνυσος.. ἀστροχίτων* 40, 413; **εἴρετο δ' ἀστροχίτωνα* 40, 422. — *ἀπλανέων δὲ φάλαγγα καὶ ἀντιθέοντας ἀλήτας* 1, 498]. — **195** *παύροις Aa R.* — »*ἄμμιγα παύροις* vulgo sine sensu; sub *ταύροις* intelligo septemtriones in curru coelesti. Sed alius f. scripsisset *παύρους* sc. *ἀστέρας* de ipsis planetis.« Graefe. — **196** *ἐς ῥάχιν AR*, tacite corr. Graefe. — [**εἰς ῥάχιν ὕλης* 42, 131]. — **197** *ἀπλανέας AR.* — »*ἀπλανίας* [sic] vulgo contra sensum; sed fortasse comma non tam ante hunc genitivum, quam post illum ponendum.« Graefe. — [*Βορειάδος ὑψιπόροιο ἐγγύθι νύσσης* 38, 406; cfr. etiam 43, 271]. — **198** Planetarum apud Nonnum enumerationem lege apud Ludwichium l. l. p. 91 sqq. — Versibus inde a v. 198 usque ad v. 204 in A libri margine litteras *α β γ δ ε ζ* singulas singulis adscriptas esse notavi. — *ἔδειξεν Aa.* — **200** *φαεσφόρος R.* — **201** [**ἠρέμα βαίνων* 37, 662]. — **202** *ὁδεύων R.* — »*ὁδεύων* vulgo; nostrum dedit Cod. Sed praestitisset fortasse Rutgersii coniectura: *κατάντια π. ὁδεύων*.« Graefe. Sed cfr. v. 198. — **203** *διχομήνιδος ἐστὶ Aa.* — [*χιονέης . . . Σελήνης* 22, 158; *διχόμηνις (Σελήνη)* 4, 281]. — Ad v. **204** margo in A: *περι τῆς σελήνης*, in R: *περὶ σελήνης.* — *ἀπ' αὐγάζουσα A.* — **206** *ἀργεννὴ* codd. et edd. — »Pro *ἀργεννή*, ad evitandos spondeos, volebat *ἀργυφέη* Gerhard. Lectt. Apoll. p. 201. sine necessitate.« Graefe. Tu confer locos a me in Indice Verborum s v. *ἀργυφέη* laudatos. — **207** [**καταντίον* 2, 385]. — **208** *δε A.* — [**μαρμαρυγήν* 40, 355; 414. — *αὐτογόνῳ σπινθῆρι λοχεύετο δουράτεον πῦρ* 23, 258].

πλησιφαὴς ἥβησεν ἐϋτροχάλοισι προσώποις.
καὶ Φαέθων μαίωσε, καὶ εἰς διάμετρον ὁδεύων,
Μοιράων ἐνόησε ταλαντεύουσαν ἀνάγκην,
ἐκ δεκάτης δρόμων τετελεσμένον αὐχένα πέμπτης,
καὶ νυχίης ἔπλησεν ἀμήτορος ὄμμα Σελήνης.
ἡ δὲ τιταινομένη, τροχαλὴν σπεύδουσα πορείην,
ζώνης κυρτὰ μέτωπα μετῄϊε, γείτονα γαίης.
καὶ δρόμον ἰσοκέλευθον ὀπιπεύουσα τοκῆος,
παρθένος ἀντιπρόσωπος ἐλαύνεται, οὐδ' ἀπολήγει,
λοξὰ παραΐσσουσα· φιλαγρύπνοιο δὲ κούρης
ὠκυτέρῃ μάστιγι τινάσσεται ὁλκὸς ἀπήνης.
ἀλλ' ὅσον ἐγγὺς ἄνασσα παρ' ἴχνια πατρὸς ὁδεύει,
τοσσάτιον μινύθουσα καλύπτεται· ὡς δ' ἀποβαίνει,
δίσκον ἀποστήσασα σέλας κατὰ βαιὸν ἀέξει.
ὡς δὲ τανυομένης ἑλικώπιδος αἰθέρι Μήνης,
φᾶρος ἔην ἐπίκυρτον ἐπὶ πλοκάμοις, ἐπὶ κόρσῃ.
Καὶ χρόα κουφίζοντο γαληνιόωντες Ἀῆται
τέσσαρες, ἀσταθέεσσιν ὁμοκλήσαντες ἀέλλαις,
ταρσὰ ποδῶν πτερόεντα μετοχμάζοντες ὀπίσσω,
καὶ κεφαλὴν πτερόεσσαν ἀνῃώρησαν ἀπειλῇ,

209 *ἐυτροχάλοισι A.* — 211 *ἐνόησεὐ A, ἐνόησεν a.* — 213 [*°καὶ νύχιοι λαμπτῆρες ἀκοιμήτοιο Σελήνης* 2, 189. — *°ἀμήτορος εἰκόνα μήνης* 40, 375. — *°ὄμμα Σελήνης* 32, 95]. — 214 *ἡ δὲ A, Ἡ δὲ R,* tacite corr. Graefe. — *πιαινομένη* codd. et edd., sed *η δὲ τιταινομένη* habet in marg. *A, ἥδε τιταινομένη a.* Cfr. Indicem Verborum s. v. *τιταίνω.* — 216 *ἰσοκελευθον A.* — 217 *ἀπὸ λήγει A.* — [*οὐδ' ἀπολήγει* Hom. *P* 565]. — 218 *παράϊσσουσα A.* — [*°λοξά* 48, 341. — *φιλάγρυπνος* 14, 291; 33, 274; 34, 122 etc.]. — 219 *μάστιγγι Aa.* — *ἀπήνη* ex *ἀπηνὴς A.* — 220 *παρ ἴχνια A.* — 221 *τοσσατίων Aa* — *ἀπὸ βαίνει A.* — 222 *αποστήσασα A.* — *καταβαιὸν A.* — »Fort. *δίφρον ἀποστήσασα* scripsit. v. seq suspiceris *τιταινομένης*, vel *φαεινομένης*. Sed cf. v. 214. 320.« Graefe. — 224 *φαρον A.* — *ἔην* ex *ἐήν A.* — *ἐπι A.* — *πλοκάμους AR, πλοκάμοις G* ex *a.* — *ἐπὶ κόρσην Aa R.* — »Caeterum illud *φᾶρος ἐπίκυρτον* respicit v. 18. *λοξὰ παραΐσσουσα.*« Graefe. — In *A* novum comma a v 223, non a v. 225 incipit. — 225 *ἄῆται A, ἀῆται a.* — *AR* in marg.: *περὶ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, καὶ τῶν ἵππων αὐτῶν.* — 227 *ὀπίσω G.* — [*°μετοχμάζων δὲ γυναῖκα* 1, 48]. — 228 *ἀνηώρησαν Aa, ἀνήρησαν R, ἀνηέρταζεν* conicitur apud Rutgersium ad calcem carminis.

Εὖρος ὁμοῦ Ζεφύρῳ, Βορέης, Νότος, ἔμμοροι αὔρης,
ἀφ' ἀνασειράζοντες ἀγήνορας ἄρσενας ἵππους,
φαιδρὰ φαληριόωντας ὅλην χιονώδεα χαίτην.
ὡς δέ τις ἱππεύων τετράζυγον ἄντυγα δίφρου,
ἀμφιθέει χαμπτῆρα διάσσυτος· ἐξαπίνης δὲ
μάρψας ἡνία, θῆχεν ἐς ἰσχία καὶ μέσα νώτων,
καὶ σθένος εἰλίσσων πεφορημένος αὖτις ὀπίσσω
κλινομένων μελέων ἐβιάζετο θυιάδας ἵππους,
καὶ πολὺς ὀκλάζων ἐριαύχενας εἴρυσε πώλους·
οἱ δὲ θυελλήεσσαν ἐπιστήσαντες ἀνάγκην
ἱστάμενοι σκιρτῶσι μεμηνότες· ἔξοχα δ' ἄλλων
δεξιὸς ἀσθμαίνων καὶ ἀριστερὸς ὠκέϊ δίνῃ
ἀμφότεροι θρώσκουσι παρηορίῃσι δεθέντες.
τοῖοι νῦν τελέθουσιν ἁμιλλητῆρες ἀέλλης
ἄζυγες ἀσπαίροντες ἐπειγομένῃσι κελεύθοις
ἄπνοον ἀσθμαίνοντες· ἀελλήεντι δὲ ταρσῷ
κινύμενοι μίμνουσι, καὶ ὁ δρόμος ἵσταται ἕρπων
ψευδαλέον κίνημα νόθοις ποσὶν ὄρθια τείνων.
Καὶ ταναὸς Βορέης μυχήτορα κόχλον ἀείρων

229 *εὖρος ομοῦ A.* — *βορεης A.* — *ἄμμοροι Aa R.* — **230** *ἄψ' A, ἀψ' R.* — *ἀνασειράζοντας Aa.* — [*ἂψ δ' ἀνασειράζοντες* 38, 242]. — **232** [*τετράζυγι δίφρῳ* 2, 422; 6, 233. — **ἄντυγι δίφρου* 14, 269]. — **233** »Suspectum *διάσσυτος*« Graefe. Nec *διάσσυτος*, nec *μετάσσυτος* quod alio loco usurpavit Ioannes Gazaeus, apud Nonnum legitur. — **234** *ἐσϊσχία A.* — **235** *ειλίσσων A.* — *ὀπίσω G* — **236** *θειάδας* (υ supra ει) *Aa, θυάδας R.* — [*δρόμος ἵππων ... μάστιγι βιάζεται* 37, 589]. — **238** *οἱ AR,* tacite corr. Graefe. — [*πρηῦνων ἀνέμοιο θυελλήεσσαν ἀνάγκην* 37, 189]. — **240** *δίνη A.* — **241** *παρηορίησι A, παρῃορίῃσι G.* — **242** *τελέθουσι G* errore. — **243** *ἐπειγομένοισι* (η supra οι) *Aa, ἐπειγομένοισι R.* — **244** *ἀέλλήεντι R,* tacite corr. Graefe. — *δε A.* — [**ἀελλήεντι δὲ ῥόμβῳ* 2, 190]. — **246** »Malis fort. *θοοῖς πόσιν* [sic]; sed *νόθοις* dixit more Nonni, de pedibus nunc non currentibus, qui sic *πόδες ἄποδες* esse videntur.« Graefe. — [**ψευδαλέον μίμημα* 42, 129]. — **247** *ΒΟΡΕΗΣ* in marg *R, βορρᾶς περι του βαρρᾶ* (sic) *A* in marg. interiore. — *τάναϊς* (ος supra) *A* in textu, *ταναὸς* in margine, *ταναὸς* etiam *R,* »*ταναὸς Βορ.* vulgo; *ταναις* (αὸ supra) Cod. Sed cf. 256.« Graefe, qui cur traditam scripturam mutaverit e v. 256 non didici. — [*μυχήτορι κόχλῳ* 43, 72].

εἰλιπόρῳ στροφάλιγγι θυελλοτόκοιο πορείης
δεξιτερὴν ἐτίταινε, καὶ ἡνία χαρτερὰ σύρων
ἱπταμένους ἀνέκοψεν ἐπεσσυμένου πόδας ἵππου.
καὶ λοφιὴν κύρτωσε καὶ αὐχενίην τρίχα πῶλος,
δόχμιος ὀκλάζων, βραδυπειθέα γούνατα σύρων·
οὐκ ἐθέλων δ' ἔστηκε, μόγις γόνυ γουνὸς ἀμείβων,
νωθρὰ παραστείχων· Βορέης δ' ὑπεσύρετο σύρων.
Καὶ Ζέφυρος δόχμωσεν ὀπισθοτόνου γένυν ἵππου,
ψυχρὸν ἐφαπλώσας δολιχὸν σθένος· ὑψιτενὴς δὲ
χερσὶ χαλινοφόροισι ταθεὶς ἔσφιγξεν ἱμάντας.
καὶ κεφαλὴν ἔκλινε καὶ αὐχένα πῶλος ἀήτῃ,
λοξὸν ἐπιστρέψας βεβιασμένον ἅρπαγι ῥιπῇ.
Καὶ προτενὲς πάλιν Εὖρος ἀνακρούων θράσος ὁπλῆς
ὠκὺν ἀερσιπόδην ἀνεσείρασε πῶλον ὀρούσας.
Ἀλλὰ Νότος μόχθησε φορεύμενος αἴθοπι κέντρῳ·
καὶ γὰρ ἀγηνορέων τροχαλὸν σκίρτημα τινάξας,
ταρσὸν ὀπισθιδίων σκελέων διδυμάονα πήσσων,
προσθιδίους ὤρθωσεν ἀνυψώσας πόδας ἵππος,
θερμὸν ἀερτάζων δέμας ὄρθιον· ἠερίην δὲ
ἐντροπαλιζομένην μελέων ἀνεσείσατο χαίτην.

248 εἰλιπόρῳ *RG.* — [*θυελλοτόκοιο θαλάσσης 28, 277]. — **249** ἡνία *A.* — **250** ἀνέκοπτεν *R* — ἐπ' ἐσσυμένους *A*, ἐπεσσυμένους *a.* — [*ἱππηδὸν ἐπεσσυμένων 6, 117]. – **251** λοφιὴν codd. et edd. — **252** ὀκλάζων *A.* — [*βραδυπειθέα 35, 354; βραδυπειθέϊ χηλῇ 4, 313; βρ. ῥιπῇ 44, 40; βρ ταρσῷ 18, 89]. — **253** δ' Graefe addidit. — ἔστησε *Aa R.* — μόγις scripsi pro μόλις. — Ad v. **254** margo in *A*: περι ζεφύρου et margo interior: ζεφυρος. — Ad v. 255 margo in *R*: *ΖΕΦΥΡΟΣ.* — **255** [ὀπισθοτόνους 15, 147; 45, 131 semper de manibus]. — **256** ἐφ' ἁπλώσας *A.* — »Fort. δόλιον vel σκολιὸν σθένος.« Graefe. Posterius praeferrem, cfr. v. 266 δέμας ὄρθιον. — ὑψιτενής, sed τ in ras., *A*, ὑψιμενής *a.* — [ὑψιτενής 2, 165; 2, 561; 4, 388 etc.; *ὑψιτενὲς δὲ Σφιγγόμενον δεσμοῖσι μέσον ξύλον ὄρθιον ἔστω 40, 453]. — **257** ἱμάντας *A.* — **258** ἀήτης *Aa R.* — **259** ἐπὶστρεψας *A*, ἐπιστέψας *a.* — Nonnus forma tantum βεβιημένον utitur, cfr. Rigleri Mell. 2, 5. — Ad v. 260 *A* in marg. ext.: περι του ευρου, in marg. int.: ευρος, *R* in marg.: *ΕΥΡΟΣ.* — **260** προτενὴς *AaR.* — εὖρος *A.* — **261** ἀερο†πόδην *a*, male intellecta *A* libri scriptura. — [*καί τις ἀερσιπόδης ἐλέφας 33, 278]. — Ad v. **262** *A* in marg. ext.: περι νότου, in marg. int.: νοτος; *R* in marg.: *ΝΟΤΟΣ.* — **262** νοτος *A.* — Ad vv. **264–267** confer Dionys. 1, 314—318: οἰστρηθεὶς δ' ἀνέπαλτο, καὶ

ἀλλὰ Νότος κοτέων, μεθέπων σφριγόωσαν ἀπειλήν,
ἀμφιλαφὴς ἑκάτερθεν ἀκοστήσαντα χαλέπτων,
μόχθον ἔχων ἀτέλεστον ἀμοχθήτων ἀπὸ γυίων
εὖ διαβὰς σθένος ὦρσε καὶ εἴρυσε πῶλον ἀνάγκῃ.
Καὶ σέβας ἀρχεγόνοιο φαείνεται Ὠκεανοῖο,
ὃς ῥόον αὐτοέλικτον ἀεὶ στεφανηδὸν ἑλίσσων,
δινωτὸν περὶ γαῖαν ἄγει κυκλούμενον ὕδωρ,
καὶ χθονὶ καχλάζων ἀντίστροφον οἶμον ὁδεύει.
καὶ πυρὸς ἠνιοχῆα μεταστείχοντα δοχεύων,
Ἠέλιον σπινθῆρας ἀκοντίζοντα νοήσας
ἀκροφανὴς θάμβησε, καὶ ἰκμαλέης στατὸν ἅλμης
τεμνομένου ῥοθίοιο διασχίζων κενεῶνα,
ἀκροκελαινιόων, ὑψούμενον ἔδρακε φέγγος,
ταῦρον ὁμοῦ καὶ κῆτος ἔχων ἡγήτορας οἴμης·
καὶ δροσερὴν στορέσας λασιότριχα κυκλάδα χαίτην
ἀμφελελιζομένην ὑγρόχροος ὑψόθι νώτου
αὐτοβαφὴς ὑψοῦτο κερασφόρος· ἀσμαράγῳ δὲ
χείλεϊ σιγαλέῳ τανυηχέα πῆχυν ἀείρων,

ὄρθιος ὑψόσε βαίνων Στηρίξας ἀτίνακτον ὀπισθιδίου ποδὸς ὁπλὴν Προσθιδίους προβλῆτας ἐκούφισε γούνατα πάλλων, Καὶ λόφον ᾐώρησεν, ἐπ' ἀμφοτέρων δέ οἱ ὤμων Ἀμφιλαφὴς δεδόνητο παρήορος αὐχένι χαίτη. —

[*προσθιδίους . . . . πόδας* 5, 422]. — **266** *ἀεργάζων* (τ suprascr.) *Aa.* — [**θερμὸν ἀκοντίζοντα* 13, 284]. — **270** *ἀπο A.* — Ad v. 272 margo in *A*: *περι του ωκεανου και των συν αυτω* et *ωκεανος*, margo in *R*: *περὶ ὠκεανοῦ.* — **272** [*ἀρχέγονος δὲ Ὠκεανός* 40, 551]. — **273** *ὡς* et in marg *ὃς Aa.* — [**καὶ στέφος αὐτοέλικτον* 1, 495; *αὐτοέλικτον πηγῆς ὕδωρ E* 23. — **στεφανηδὸν ἑλίξας* 44, 107; *στ. ἑλιξάμενοι* 10, 340]. — **274** *δεινωτὸν Aa R.* — [*τὴν αὐτὴν περὶ νύσσαν ἄγειν κυκλούμενον ὕδωρ* 1, 497. — **κυκλούμενον ὕδωρ* 1, 497; 20, 336. — *δινωτὸν ὕδωρ* apud Nonnum non extat]. — **276** *μετὰ στείχοντα A.* — **277** *ἠέλιον A.* — **278** *ἰκμαλέης R.* — *στατον αλμης A.* — [**ἀκροφανής* 10, 185 etc.]. — **279** [**ἀνασχίσσαι κενεῶνα* 30, 35]. — **280** *ὑψούμενον A.* — [**ἀκροκελαινιόωσα* 18, 156]. — **282** [**ὀφιωδέϊ κυκλάδι χαίτῃ* 2, 613]. — **283** *ἀμφ' ἑλελιζομένην A.* — [**ὑψόθι νώτου* 6, 185; 11, 181]. — **284** [*ξεῖνον ἰδὼν πλωτῆρα κερασφόρον· ἀκροβαφῆ δὲ Ὁλκάδα ταῦρον ἔχουσα* 1, 65, 66]. — *Ἀὐτοβαφῆ . . κύκλα προσώπου* Nonnus habet 30, 123, apud nostrum *ἀκροβαφὴς* malim. — **285** *τανυήχεα R*, tacite corr. Graefe.

πήξας δάκτυλον ἄκρον ἐθέλγετο, θαῦμα κεράσσας.
κεκλιμένος δ' ὁ γέρων ἀντώπιον ὄμμα τανύσσας
εἰσορόων ἀκτῖνας ἐπεστηρίζετο ταύρῳ,
ὑγροπόρου λοφιῆς δεδραγμένος· ἄκρα δὲ χειρὸς
λαιῆς μοῦνον ἔδειξεν· ἀτεκμάρτου δὲ ῥεέθρου
πηδάλιον κούφιζε παρήορον· ἐκ δὲ καρήνου
κυρτωθεὶς ὑπέροπλος ἀνέσσυτο ταῦρος ἀγήνωρ,
ἀενάῳ μυκτῆρι πολυσταγὲς οἶδμα κομίζων,
κρουνηδὸν προχοῆς διδυμάονα ῥοῖζον ἰάλλων,
γαστέρος ἀφράστων ὑδάτων σύριγγας ἀνέλκων·
καὶ πταρμὸν κελάδοντα διαθρώσκοντα τινάξας,
ὀμβρηρὴν πελάγεσσιν ἀνεῤῥοίβδησεν ἐέρσην.
καὶ γραπτὸν πέλε κῆτος· ἀνοστήτου δὲ γενείου
οἶστρον ἀπειλητῆρα χανὼν σπήλυγγος ἐναύλων,
φρικαλέων ὤϊξε σεσηρότα πορθμὸν ὀδόντων,

286 δάκτυλος (ν supra) Aa. — [δάκτυλον ἄκρον 37, 273. — ἐπὶ χθονὶ δάκτυλα πήξας 46, 131]. — 287 In A δὲ supra δ' ὁ scripsit prima manus, num recte? — [*ἀντώπιον ὄμμα τιταίνων 4, 248; 42, 40. — *ὄμμα τανύσσῃ 43, 142]. — 289 λοφίης R, in A ad λοφιῆς corruptelae signum appictum est. — δε A. — [*αὐχενίων πλοκάμων δεδραγμένος 20, 119; *φειδομένων ὀνύχων δεδραγμένος 24, 80. — ὑγροπόρος βοῦς 16, 51. — καὶ ἐγγύθεν ὑγροπόρος βοῦς Κυρτὸν ὑποστορέσας λοφίην ἐπιβήτορι κούρῃ 1, 50, 51]. — 290 μόνον Aa. — ἀτεκμάρτου δὲ ῥεέθρου scripsi pro ἀτεκμάρτοιο δὲ ῥείθρου vel contra v. 314: ἀλλ' ἀπὸ ῥείθρου. — [*ἀνοιγομένου δὲ ῥεέθρου 2, 70]. — 291 παρήορον G tacite. — δε A. — »Verba ἐκ δὲ καρήνου, nescio an sana sint; si sunt, non tam a verbo ἀνέσσυτο pendent, quam a participio κυρτωθείς, ut ταῦρος dicatur κυρτωθεὶς ἐκ καρήνου de curvis cornibus.« Graefe. Verba ἐκ δὲ καρήνου recurrunt v. 149. — [*πηδάλιον κέρας ἔσχε 1, 68]. — 292 κυρ//τωθείς A. — [*ἀνεσσύμενος 42, 441]. — Margo in A: περι ταύρου. — [κρουνηδὸν ἰάλλων 23, 282. — *ἀνεμώδεα ῥοῖζον ἰάλλων 26, 204]. — 295 σήραγγας Aa R. — 296 σπαρμὸν (πτ supra) Aa. — »Mox offendit διαθρώσκοντα, et vereor, ne rarius vocabulum posuerit, διὰ ῥώθωνα τινάξας. Productionem ante ρ Nonnus habet. [Habet, sed non ante vocem ῥώθων, neque habet Io. Gazaeus].« Graefe. — Ad v. 297 A in marg.: περι κήτους. — ἐέρσην R, tacite corr. Graefe — Voce ἀναρροιβδέω Nonnus nusquam utitur, sed habet saepissime ἀπεῤῥοίβδησεν ἰωήν vel φωνήν. — 299 Pro χανὼν (χανόν? et v. 302 στυγέον?) conicio χέων — 300 προθμὸν ὀδόντων A. — [φρικαλέος 9, 42; 37, 389. — *πορθμὸς (ὸν) ἐρώτων 42, 43; 4, 139]

γείτονος ἀσθμαίνοντος ὀπιπεύων βοὸς εἶδος,
ταυρείης στυγέων ταναὴν γλωχῖνα κεραίης.
οὐδὲ βυθῷ κερόεις ἀπανήνατο θάμβος ἀέξειν,
ἀλλὰ μελαινομένης σταθερῆς ἁλὸς ἄκρα χαράξας,
χλυζομένην ἑκάτερθεν ἐν ὕδασι γαστέρα τείνων,
βυσσόθεν ἠέρθη δεδοκημένος εὐφαὲς ὄμμα.
Καὶ πελάγη θαύμαζε· φύλαξ δέ τις Ὠκεανοῖο
Ἀγγελικῆς στρατιῆς πτερόεις ἀνέτειλεν ἀβύσσου,
υἱέος οὐρανίου τεκμήρια χειρὶ κομίζων,
ἀῤῥήτου σοφίης νοερὸν ξύλον ἔμφονος ὄζου.
ἄρτι δὲ κυμαίνοντος ἔχων ῥόον Ὠκεανοῖο,
ὑψιφανής, στέφος ὑγρὸν ἀεὶ χθονὸς ἡνιοχεύων,
χεῖρα παρακρεμάσας ἠσπάζετο φέγγος Ὀλύμπου,
καὶ πτέρυγας συνάειρε μετάρσιος. ἀλλ' ἀπὸ ῥείθρου
ὄρθριος Ἠριγένεια δυωδεκάωρος ὁδεύει,
Ἠελίου λάμποντος ὁμόδρομος· ἱσταμένη δὲ
ἀργυφέη πτερόεσσα χαράσσετο σύνδρομος Ὥραις,
καὶ διδύμους γλαγόεντας ἐπισφίγγουσα φυλάσσει
μαζοὺς ἀμφιέλισσα περίτροχος ἅμματι μίτρη.
Ἡ δὲ τιταινομένη μηκύνεται ἀργέτις Ἠώς,

301 ὀπιπεύων scripsi pro ὀπιπεῦον. — 302 ταυρείην Aa R. — [*ταυρείην ἐπίκυρτον ἀολλίζουσα κεραίην 40, 378. — καὶ βοὸς εἰσορόων βλοσυρῆς γλωχῖνα κεραίης 36, 192; *γλωχῖνι κεραίης 1, 193]. — 303 βυθὸς Aa R. — περι βυθοῦ margo in A. — ἀπανήνατο R, tacite corr. Graefe. — 304 [ἄκρα χαρασσομένοιο 10, 404]. — 305 ἐνύδασι A. — [*ἐν ὕδασι δίφρον ἐλαύνων 39, 12]. — 307 παλάμῃ Aa R. — 308 στρατειῆς Aa. — Nonnus ἀνέτελλεν scripsisset. — 311 [ῥόον . . Ὠκεανοῖο 32, 8] — 312 ὀψιφαές R. »Nostrum dedit Cod. recte de angelo.« Graefe. — 313 παρὰ κρεμάσας A. — 314 σ in συνάειρε ex ο factum esse videtur, quare manus prima σσυν supra σσυν syllabam paulo negligentius exaratam adscripsit. — Ad v. 315 margo A libri: περιημέρας καὶ ὡρῶν. — 316 [καὶ θρασὺς ἰχθυόεντος ὁμόδρομος αἰγοκερῆος 1, 250]. — 316 ἱπταμένη δὲ? — 317 [*σύνδρομος ὄρθρῳ 7, 137]. — 318 ἐπὶ σφίγγουσα A, in cuius margine crux appicta est. — 319 ἅμματι A. — μίτρη scripsi, μίτρης RG. »μίτρῃ Cod quod, ut per se elegans esset, ita tamen non convenit mori horum poetarum. Paulo ante malis f. περιτρόχου ἅμματι μίτρης. Sed nihil mutandum.« Graefe. — 320 ἡ δὲ AR, tacite corr. Graefe.

καὶ θαλεροὺς γύμνωσε βραχίονας· ἀλλομένη δὲ
δεξιτερῇ φαέθουσαν ἀνηέρταζεν ἱμάσθλην,
καὶ δρόμον Ὡράων ἐξάζυγον ἡνιοχεύει,
πρωτοφανὴς ἐλάουσα συνήθεας· αἳ δὲ ταθεῖσαι,
παρθενικοῖς μίτρωσιν ἐνὶ στήθεσσιν ἱμάντας.
καὶ ζυγὸν ὀρθὸν ἔχουσι σελασφόρον αὐχένι κοῦραι,
χερσὶν ἐπισφίγγουσαι· ἐπειγομένοιο δὲ ταρσοῦ
ἐκταδὸν ἀΐσσουσι, καὶ ἠερίῃσι κελεύθοις
ἱπτάμεναι προθέουσιν ὁμόζυγες· ἀρχομένη δὲ
πρώτη ἀναθρώσκουσα λιπόσκιος ἐγγύθεν ὄρφνης
ἀκροφαὴς δροσόεσσα χαράσσεται ὄρθριος Ὥρη,
λείψανα νυκτὸς ἔχουσα μεμιγμένα φέγγεσιν ἠοῦς
λεπταλέον λεύσσουσα, καὶ ἀμφιλύκη τις ἐτύχθη
ὑγρὸν ἐπιστείχουσα φερέσταχυν ὁλκὸν ἐέρσης.
τοίη μὲν τελέθεσκεν· ὅσον δ' ἐπὶ βαιὸν ὁδεύεις,
σχῆμα κασιγνήτης ἑτέρης βλεφάροισι δοκεύων
φαιδρότερον τῆς πρόσθεν ὀπιπεύεις τύπον αἴγλης,
μαρμαρυγὴν Φαέθοντος ἀμελγομένης πλέον Ὥρης.
ἀλλὰ μεσημβρίζουσα φιλεύδιος εὔλοφος ἔστη
ἕκτη μειδιόωσα γαλήνιον, αἴθοπι ῥιπῇ
ἠέρος ὕψος ἔχουσα, πυριβλήτοισι προσώποις·

321 *ἀλλομένη A.* — »Videndum an *ἀλλομένη* sanum sit. An *ἀπτομένη?*« Graefe. — **322** *δεξιτερὴν Δa R.* — *ἱμάσθλην A.* — [* *δεξιτερῇ κούφιζεν* 29, 208. — * *ἀνηέρταζε* 15, 160; 37, 702]. — **323** *ἐξάζυγον A.* — [*δρόμον Ὥρης* 38, 272; *δρόμος Ὥρης* 12, 288]. — **324** *πρωτοφανὴς* scripsi, *πρωτοφανεῖς A*, *πρωτοφανεῖς RG.* — *συνήθέας A.* — *αἱ AR*, tacite corr. Graefe. — **325** *ἐνι A.* — *ἱμάντας A.* — [*ὁμοπλέκτῳ δ' ἐνὶ δεσμῷ Ἀβραγέες παλάμῃσιν ἐμιτρώθησαν ἱμάντες* 34, 225]. — **327** *ἐπὶ σφίγγουσαι A.* — **329** *ἱπτάμεναι A.* — *ὁμόζουγες R.* — **330** *ὄρφνη A.* — [*ἀλλ' ὅτε δὴ ῥοδέοις ἀμαρύγμασιν ἄγγελος Ἠοῦς Ἀκροφαὴς ἐχάραξε λιπόσκιον ὄρθρος ὀμίχλην* 18, 166 167]. — **331** *ὄρθιος Aa.* — **333** *λεύσσουσα A*, fort. recte. — *τὶς A.* — **334** *ἐπιστάζουσα* coni. Graefe in notis; in idem ego incidi. — *ὑγρὸν ἐπὶ στείχουσα A.* — *ἑέρσης R*, tacite corr. Graefe. — **335** *ὅσον δέτε βαιὸν A* in marg., in quo *ὅσον δ' ἔτι βαιὸν* fortasse haud spernendum latere videtur. — **338** *ἀμεργομένης Aa R.* — **340** *ῥίπῃ a*, non *A.* — [*ἕκτη πτερόεσσα δίψιος ὥρη Δ* 24]. — **341** *ὕφος A.* — *περι βλήτοισι A*, *περιβλήτοισι a.* (*πυ* superscr.) — »Sed fort. in duobus his versibus

καὶ φλογερῷ σπινθῆρι κατάσχετος Ἠριγενείης
λεπτὸν ἔχει μελέεσσιν ἀραχνιόωντα χιτῶνα,
καῦμα πυρὸς φεύγουσα περίδρομον· ἐκ δὲ χιτώνων
γυμνὰ καλυπτομένου μυστήρια φαίνετο κόλπου,
καὶ γαστὴρ ἀμάρυσσε ῥοδόχροος· ἐν παλάμῃ δὲ
ὀξέα σειριάουσα φέρει ζυγόδεσμον ἀπήνης.
καὶ ξανθὰς ἐνόησα συνήλυδας ἤματος Ὥρας
ἓξ πάλιν, ἱσταμένας ἐπιβήτορας ὑψόθι δίφρου.
αὐτὰρ ἀμειβομένην τροχαλὴν μίμνουσι πορείην,
δειελινὴν κλίνουσαν ἐπερχομένην ἐπὶ νύσσαν·
καὶ πτερὰ κοῦφα τίταινον ἀειρομένων ὑπὲρ ὤμων
Ἠῷον περὶ νῶτον ὀπίστεραι. ἐσχατίη δὲ
στυγνὰ κατηφιόωντι κελαινιόωσα χιτῶνι,
εἰς δρόμον ἱπταμένη φυσίζοος ἔρχεται Ὥρη·

hemistichia sunt transponenda in hunc modum: *ἕκτη μειδιόωσα πυριβλήτοισι προσώποις, ἠέρος ὕψος ἔχουσα γαλήνιον αἴθοπι ῥιπῇ.«* Graefe, recte, puto. — [*πυριβλήτοιο προσώπου* 30, 91]. — **342** [**καὶ φλογεροὺς σπινθῆρας* 45, 327]. — **344** *πυρίδρομον A* hoc loco minus aptum, *πυρὶ δρομον a*; cfr. *πυρίδρομα νῶτα μαχαίρης* 29, 211. — **345** »*καλυπτομένης* vulgo, quod alibi ferendum, imo elegans, hic insolitum.« Graefe. — **346** *παλάμη A.* — **347** *ἀπήνην R.* — **348** *σὺν ἤλυδας ἤματος A.* — Margo *A* libri: *περι ὡρῶν.* — [**συνήλυδας* 44, 142]. — **349** *ἐξ πάλιν R*, tacite corr. Graefe. — *ἵσταμένας A.* — [**ἐπιβήτορες* 15, 277; — *ἠτορας* 35, 116. — *χρυσέων ἐπιβήτορα δίφρων* 10, 261. — *ὑψόθι δίφρου* 38, 24]. — **350** »*ἀμειβομένλην τροχαήν* edit. confusis syllabis finalibus. Prius vocabulum emendat Cod. Praeterea malim ab initio: *αἳ δ' ἄρ' ἀμ.«* Graefe, *ἀμειβομένην τροχαλὴν A* et sine dubio etiam *a.* — **351** *ἐπ' ἐρχομένην A.* — **352** *ὑπερώμων A.* — [*πτερὰ κοῦφα* 40, 518]. — **353** *ἠῷον περινῶτον ὀπιστέρα ἑβδομάτη δὲ A.* — »*Ἠῷον* [*Ἠῶον R*] *π. ν. ὀπιστέρα* Cod quasi *τίταινεν* versu praec. fuisset. Mox pro *ἐσχατίη* vulgo est *ἑβδομάτη* quod sciolo debetur, qui post sextam Horam v. 340 septimam sequi debere putabat, reliquas anxie quaerens, ut ad marg. Cod. ad v 363 legitur: *ζήτει περὶ τῶν λοιπῶν ὡρῶν τὴν ἀφήγησιν.* Sed distinguuntur Horae sex antemeridianae, v. 323 ss. inprimis v. 339 ss. quas Aurora ante se habet, et totidem pomeridianae, v. 348 ss. pone Auroram, v. 355 e quibus illa, quae crepusculum rursus adducit, non septima est, sed postrema.« Graefe. — **354** *κατηφιόωντα Aa*; conicio *κατηφιόωσα κελαινιόωντι χιτῶνι*, cfr. *κελαινιόωντι δὲ πέπλῳ* 38, 18. — **355** *εἰς* scripsi pro *ἐς.* — *ἵπταμένη A.* — *ὥρη A.* — [**ἤλυθον Ὧραι* 46, 158].

κλινομένη δ' ἔστηκε μετάτροπος ἄζυγι παλμῷ,
ἀξονίην τροχόεσσαν ἴτυν μέλλουσα κυλίνδειν,
ἔσχατον ἐσσυμένη τελέσαι χρέος· ἀλλὰ καὶ Ἠῶ
ὀρνυμένην πέπλοισιν ἐπισπεύδουσαν ἐπείγει,
δεξιτερὴν τείνουσα μετάσσυτον εἰς φάος ἄλλο.

B.

Ἐνταῦθα σεμνῶς τοῦ κρότου κεκμηκότος
ἔστην, μεσούσης τῷ δρόμῳ τῆς ἡμέρας.
πάλιν παρῆλθον, καί, δραμών, κοσμογράφος
ἀρχὴν ἐποίουν τῶν λόγων ἐκ τῶν ῥόδων.

Καὶ ῥόδα μαρμαίροντα φίλης ἀνέτειλεν ἀκάνθης,
εἰς χάριν ἁβροπέτηλον ἀνοιγομένοιο κορύμβου,
ἀζομένου λειμῶνος ἐπιχθονίους ῥοδεῶνας·
καὶ πολὺς ἑρπύζων χλοερὸς βλάστησε κομήτης,
εἰαρινὴν γελόωσαν ἀπαγγέλλων Ἀφροδίτην·

357 [**τροχόεσσαν ἴτυν* 48, 115]. — 358 »Eadem, qna v. 353. interpolatione pro *ἔσχατον* vulgo est *ἕβδομον*; etsi hic alius fortasse *εὔδρομον* praeferat.« Graefe. — [**εἰς ὅρος ἐσσυμένη* 25, 526]. — 359 *ὀρνυμένη* Graefe pro *ὀρνυμένην* scripsit hac nota addita: »sed locus nondum videtur persanatns esse.« Sed cum Graefii emendatione quid lncremnr non videam, vulgatam retineo, collatis etiam vss. 164. 165 alterius huins carminis partis. — II Ad versus iambicos *A* in marg.: *ἰαμ* (i. e. *ἴαμβοι*). — In *κρότου* *τ* in rasnra habet *A*. — 2 *ἡμερας* *A*. — Ad v. 4 *A* haec habet in marg.: *περιουρανου καὶ γῆς των συν αυ*[τ] *ζήτει περι τῶν λοιπῶν ὡρῶν την αφήγησιν περὶ γῆς καὶ τῶν σὺν αὐτῇ φυτῶν καὶ λειμώνων*, ubi verba *ζήτει περὶ τῶν λοιπῶν ὡρῶν τὴν ἀφήγησιν* a reliquis separanda esse apparet. Ceterum recte *R* in marg. ad v. 3: *περὶ γῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ φυτῶν καὶ λειμώνων*. — 2 *εἰς* scripsi pro *ἐς*. — *ἀβροπέτηλον* *A*. — 3 *ἐζομένου* *R*. — *ἐπιχθονίου ῥοδεῶνος* *A* a *R*. — 4 *βλαστησε* *A*. — »Supplendum videtur *λειμών*, nisi post *κομήτης* quaedam exciderunt, quae plantae nomen continebant.« Graefe. — 5 *τελόωσαν*[γ] *A*. — *ἀπἀγγέλλων* *A*. — [**ἀπαγγέλλων* 24, 145].

καὶ χρίνα βαιὰ τέθηλε φαληριόωντα πετήλοις.
Γαῖα δὲ θηλύνασα φύσιν, θρέπτειραν ἀμάλλης,
ἐκ λαγόνων γονόεσσαν ἀνηκόντιζε γενέθλην·
καὶ ῥαχίην καὶ νῶτον ἐπικλίνουσα χαμεύνῃ
διχθαδίῳ κλιντῆρι δέμας κούφιζεν ἀγοστῷ,
νηδὺν ἀνευρύνουσα βιοσσόον· ἐκ δὲ λοχείης
ἡδυχόμων ὤδινε συνωρίδα δίζυγα καρπῶν,
ἄρσενα μαῖαν ἔχουσα τανύπτερον Ἀγγελιώτην,
ὃς μεθέπων παλάμῃσι λεχώϊα γούνατα Γαίης,
στηρίζων ἑκάτερθε κεχηνότα μηρὸν ἀλήτην,
ἁρμονίην σοφίης μαιώσατο μαιάδι τέχνῃ,
λύσας μυριόκεντρα μογοστόκα λύματα λιμοῦ.
ἡ δὲ φερεσταχύων πλοκάμων ἐπέτασσεν ἐθείρας,
ἐκταδίην ῥίψασα παρήορον αὐχένι χαίτην
νῶτον ἐπιθρώσκουσαν ὀπισθοπόροισι κελεύθοις,
καὶ γονίμῃ παλάμῃ κέρας ὄμπνιον ὑψόθι τείνει,
ζωοτόκου Δήμητρος ἐπιπλήσασα γενέθλης.
καὶ στάχυες κομόωσι· μέλας δέ τις αὐχένα σύρων
μηχεδανὸς τριέλικτος ἕλιξ ὄφις εἰς κέρας ἦεν,

6 [ἄνθεα πάντα τέθηλε 47, 458]. — 8 [ἐκ λαγόνων δὲ Ὑγρὴν ἰχθυόεσσαν ἀνηκόντιζε γενέθλην 26, 272. 273]. — 9 ῥαχιὴν A. — νῶτα Aa. — χαμεύνη A. — 11 νηδῦν A. — δε A. — [Vox βιοσσόος etiam apud Nonnum semper in quarta arsi est; praeterea cfr βιοσσόον ἧπαρ 4, 362]. — 12 ἡδὺ κόκων A, ἡδυ κοκων aR, tum δίζυγι καρπῷ AaR, corr. apud Rutgersium ad calcem carminis. — [*χαλκοπόδων μόρφωσε συνωρίδα δίζυγα ταύρων 29, 203]. — 13 ἔχουσα R, tacite corr. Graefe. — [*ἄρσενα μαῖαν ἔχουσα δικασπόλον υἱέα Μαίης 41, 171. — *ἀγέστρατον ἀγγελιώτην 13, 36]. — 14 λεχῶια A. — [λεχώϊον αὔλακα 24, 326]. — 16 ἁρμονίη Aa, »quod fort. in ἁρμονίῃ mutandum erat.« Graefe. — [μαιάδι τέχνῃ 3, 403]. — 17 λοιμοῦ R. — [*μογοστόκα νήματα μηροῦ 9, 10]. — 18 ἡ scripsi pro ἡ. — 19 ἐκταδιην A. — παρῄορον G tacite. — [*παρήορος αὐχένι χαίτῃ 1, 318]. — 20 Ad ὀπισθοπόροισι fortasse propter οp litteras negligentius iunctas m. pr. in marg. adscripsit: οπισθοπόροισι — [ὀπισθοπόρος 10, 408; 37, 255 etc.]. — 21 γονίμη παλάμη A. — Vocem ὄμπνιον m. pr. in A libri margine repetivit. — τεινει A. — [*παλάμῃ 26, 75 etc.]. — 22 ἐνιπλήσασα? — [*ζωοτόκῳ 25, 539; ῥαίνων ζωοτόκοιο φυτηκόμον αὔλακα γαίης 26, 191]. — 24 ἐς κέρας A, ἐς aRG. — [*μηχεδανοὺς δὲ δράκοντας 32, 139. — *ἕλιξ ὄφις 40, 476]. — »ἐς κέρας dictum pro

σημαίνων, ὅτι Γαῖα φερέσταχυς οὐκ ἀπολήγει
ἀνθοκόμους τίκτουσα καὶ ὠδίνουσα κορύμβους.
καὶ τροχαλοῖς μελέεσσι φορεύμενος ὁλκὸν ἑλίσσει
ψυχρὸς ὄφις, νεότητι παλίμπορος αἰὲν ὁδεύων·
ἀλλὰ πάλιν βραδύγουνος ἐσύρετο νωθρὸς ὁδίτης,
καὶ ψαφαρὸν μετέπειτα, γέρων, ἀπεσείσατο γῆρας.
Γαῖα δ' ἀμαλλοτόκεια συνήθεα καρπὸν ἀέξει,
καὶ πολιὸν γεγαῶτα παρέθρισεν εἰς γένυν ἅρπης.
  Ἣ δὲ φερεζώων μελέων ὤϊξεν ὀχῆας,
καὶ διδύμους λοχίης διδυμητόκος ἔβλυσε καρπούς,
ἀρτιγόνους μεθέπουσα, νεήλυδας οἷά τε παῖδας.
τῶν ὃ μὲν ἀνθερεῶνι περίπλοκος ἡδέϊ δεσμῷ
μητέρι χεῖρας ἕλιξε, συνήορος αὐχένι Γαίης,
τερπωλῇ φιλότητος· ἀειρομένου δὲ καρήνου
καρπὸς ἀνηέξητο, καὶ εἰς στόμα χεῖλος ἐρείσας
παιδοκόμῳ πῆχυνε φιλήματι μητρὸς ὀπωπήν.
ὃς δὲ πολυρραθάμιγγος ὀπιπεύων χύσιν ὄμβρου,
βαιὴν χεῖρα τάνυσσε, περίσσυτον ἠέρι πέμπων,

ἐν κέρᾳ ἧεν, quod propter correptionem displicuisse videtur. Ad *κέρας* cf. v. 21.« Graefe. — **25** *φερέστάχυς A.* — *οὐδ'* (x) *Aa, οὐδ' R.* — [**φερέσταχυς ἵκετο Δηώ* 27, 338; praeterea cfr. 13, 192; 19, 84; 42, 330]. — **26** [*ἀνθοκόμος* 5, 27; 7, 194]. — **27** *ἐλίσσει A.* — [**ὁλκὸν ἑλίσσων* 7, 231]. — **29** [**νωθρὸς ὁδεύεις* 3, 106; *βαρύγουνος ὁδεύεις* 48, 761]. — **30** [*ψαφαρὴ . . . ἔρρεε χαίτη* 4, 363. — **ἀπεσείσατο πεύκην* 7, 53]. — **31** *συνήθέα A.* — *ἀέξει* scripsi, *ἀέξειν A* ligatis *εξ* litteris, *ἄξειν a*, *ἄεξεν RG* contra metrum. — [**γαῖα δὲ καρκοτόκεια* 21, 26; *ἀμαλλοτόκοιο δὲ γαίης* 22, 261]. — **33** *Ἣ* scripsi pro *ἡ* vel *Ἡ.* — *φερεζῴων Aa.* — **34** *λοχεέης Aa.* — *καρποὶ β' παῖδες A* in marg. — [**διδυμητόκος* 3, 388; **διδυμητόκον* 48, 425]. — **35** In *R* comma post *νεήλυδας*, non post *μεθέπουσα* est, tacite corr. Graefe. — [**οἷά τε* 10, 186]. — **36** *ὃ* Graefe tacite pro *ὁ.* — [**περίπλοκον ἀνθερεῶνι* 25, 484; *περίπλοκον ἡδέϊ δεσμῷ* Ep. Anth. Pal. IX 362]. — **37** *ἕλιξε A.* — *συνῄορος* Graefe tacite. — **38** *τερπωλὴ A.* — »Fort. *ἀειρομένου δὲ κορύμβου* voluit auctor.« Graefe. — **40** *παιδοκόμω πῆχυνε A.* — *ὀπώρην AaR.* — [**παιδοκόμῳ πήχυνα . . ἀγοστῷ* 3, 340; *παιδοκόμῳ πήχυνεν* 9, 95]. — **41** [*πολυρραθάμιγγος ὀπώρης* 19, 12; **πολυρραθάμιγγι . . . λύθρῳ* 7, 174. — **χύσιν ὄμβρου* 2, 504; **χύσις ὄμβρου* 3, 202]. — **42** *περίσσ//υτον A*; *περίρρυτον* coni. Graefe in notis.

καὶ παλάμην ἐδίηνε χυτὸς ῥόος ἐκ νεφελάων,
δίψιον ἐκ νιφετοῖο διάβροχον ἄνθος ἀέξων.
Καὶ χθονίου γυάλοιο θεμείλια νέρθεν ἀείρων,
Ἄγγελος ἄλλος ἔην γαιήοχος, ἐγγὺς ὁδεύων,
Γαίης κέντρον ἔχων ὑψούμενον ἠέρι μέσσῳ
συμφυέων ἀνέμων ταναῷ φυσήτορι ῥοίζῳ.
αὐτὰρ ὄφις πτερόεντος ἐπ' αὐχένος ὅρμον ἑλίσσει,
αὐχένιον σπείρημα περίτροχον ἅμματι δήσας,
σύμβολον ἀρχαίης θεοτευχέος ἄξονος ἕδρης,
ὅττι Φύσις τέκτηνε, καὶ ἀστυφέλικτος Ἀνάγκη
ἀμφιπαγῆ συνέδησεν ἀρηρότι νεύματι δεσμόν,
εἰς ἓν ὁμοῦ σφίγξασα μετάρσιον αὐχένα κόσμου.
Καὶ χθονὸς εἶδον Ἄρουραν ὀπιπεύουσαν ἐέρσην,
εἶδος δισσὸν ἔχουσαν· ἐγὼ δ' ἐπιέλπομαι εἶναι
Εὐρώπην Ἀσίην τε μεριζομένας ἐνὶ Γαίῃ.
αἳ δὲ τελεσσιγόνοισιν ἐποπτεύουσιν ἀμάλλαις
εἰς τόκον ὠκυγένεθλον ὀφειλομένων λυκαβάντων,
καὶ τραφεραῖς παλάμῃσιν ἐπισπεύδουσι κομίζειν
ὑδρηλαῖς νιφάδεσσι θαλύσια, πάντροφον ὕδωρ.

45 *χονίου* (θ *superscr.*) *A.* — *θεμήλια A.* — [*ὅτι χθονίων ἀπὸ κόλπων Ἰ* 38]. — **46** *ἔην R*, tacite corr. Graefe. — *γαιήοχος A.* — [*γαιηόχον ὕδωρ* 38, 109; cfr. *Λ* 12]. — **48** *ῥοιζῷ R* — [**φυσήτορας ἀσκούς* 30, 70]. — **49** *ἑλίσσει A.* — **50** *περίτροχον A* ex *περιτροχόν.* — *ἅμματι A.* — *λύσας R.* — »Fort. scribendum *αὐχενίῳ.«* Graefe. — **51** *αὔξονος Aa.* — *ἕδρης A.* — [*εἰς πόλιν ἀρχαίην Δ* 14; **Δάρδανος ἀρχαίης* 3, 219]. — **52** *τέκτηνε R*, tacite corr. Graefe. — **53** *ἀμφιπαγὴς AaR.* — *θεσμῶν AaR.* — [*ἀλυκτοπέδῃσι πετήλων ἀμφιπαγής* 21, 57; *πετήλοις ἀμφιπαγὴς πεπέδητο* 21, 123; *ἀμφιπαγεῖς ὀνύχεσσιν . . ἄρκτοι* 5, 362]. — **54** *εἰσὲν A.* — *ὁμου R*, tacite corr. Graefe. — *ἄξονα κόσμου* coni. Graefe in notis. — **55** »*ὀπιπεύουσαν*, si sanum, videtur esse circumspicientem, desiderantem, cf v. 123, ut fere *ἀποβλέπειν.* Sed cf. v. 58. Comparanti v. 60 s. probabile videtur *ἐπισπένδουσαν ἐέρσην.«* Graefe. — **57** *ἐνι A.* — **58** *αἱ AR*, tacite corr. Graefe. — *τελεσσιγόνοισεν R.* »Deinde h. v. vulgo legitur *ἐπισπεύδουσιν* et v. 60 *ἐποπτεύουσι*, verbis aperte confusis. Caeterum nisi scripsit *τραφερ. καλάμῃσιν*, argutum est, quod siccis manibus aquam in nubibus portaut.« Graefe. — [*τελεσσιγόνοιο λοχείης* 7, 150]. — **60** *γραφεραῖς* (τ *superscr.*) *Aa.* — *ἐποπτεύουσι AaR.* — **61** [**νιφάδεσσι* 38, 393].

τῶν ἡ μὲν πολύκαρπος ἐπισταχύουσα χορεύει,
καὶ χθόνιον κούφιζεν ὄφιν, ζωστῆρα δεραίης·
ἡ δὲ θοῇ ῥαθάμιγγι παλύνετο χεῖρα βαλοῦσα.
Οὐδὲ θάλασσα τέτυκτο διαυγέος ἄμμορος αἴγλης,
ἀλλὰ χορυσσομένην Φαεθοντίδα λαμπάδα λεύσσει,
καὶ βλητοῦ φαέεσσι κορύσσετο κύκλα προσώπου.
Ἡ δὲ φαληριόωσαν ἐρετμώσασα γαλήνην,
χιονέης ἀνέτειλεν ἀπ' ἀγλαΐης Ἀφροδίτη,
λευκοφανής, ἐρόεσσα· καὶ ἰχθυγόνων ἀπὸ κόλπων
νώροπα πόντου ἔθηκε, χάριν στάζουσα ῥεέθροις,
καὶ ξανθὸν τριέλικτον ἀκύμονα βότρυν ἐθείρης
νηχόμενον προέηκεν ἁλικλύστων ὑπὲρ ὤμων
ὑγρὸν ἐφαπλώσασα· περισφίγγουσα δὲ λαιῇ
μειλιχίης οἴηκα κυβερνητῆρα γαλήνης
δάκτυλον ὀρθὸν ἔθηκεν ἐπὶ στόμα· κεκλιμένην δὲ
δεξιτερὴν ἐπέτασσε, καὶ εἰς Φαέθοντα δοκεύει,
ἄγγελον ἐγγὺς ἔχουσα φυλάκτορα, νηκτὸν ὁδίτην.
Ἐν δὲ ῥόῳ βρυόεντι περισκαίρουσιν ὀπίσσω
ἰχθύες, ὑγρὰ γένεθλα· καὶ ἀμφίκλυστος ὁδεύων

62 ἡ *AR*, tacite corr. Graefe. — »Alius fort. malit ἐπὶ σταχύεσσι χ.« Graefe; in idem ego incidi, ἐπισταχύω apud Apoll. Rhod. 1, 972 de barba dictum est. — 63 χθονιων *R*, tacite corr. Graefe. — κεραίης *AaR*; »remotius esset κεράστην.« Graefe. — 64 ἡ *AB*, tacite corr. Graefe. — [*ῥαθάμιγγι 9, 48. — *χεῖρα βαλοῦσα 21, 71]. — Ad v. 65 *A* in marg.: θαλάσσ καὶ τῶν σὺν αὐτῇ ut videtur. — 65 ουδε *A*. — [ἄμμορον αἴγλης 38, 52]. — 66 λεύσει *A*. — 67 »Nisi in repetito verbo κορύσσεσθαι, ut de Sole v. 66 ita de Ponto nunc usurpato, acumen captasset, praestitisset χαράσσετο. Praeterea melior esset versus βλητοῦ φαέεσσι.« Graefe; βλητοῦ φαέεσσι (βλητοῖο φάεσσι *RG*) recte probavit Ludwich l. l. p. 132, et βλητοῖο φαέεσσι habet *A*. — [κύκλα προσώπου 1, 527; 6, 170 etc.]. — 68 Ἡ pro ἡ tacite Graefe. — 69 [*ἐς ἀγλαΐην Ἀφροδίτην 33, 20; *ἀγλαΐην Ἀφροδίτης 48, 230]. — 70 κερόεσσα *AaR*. — [καὶ συὸς ἰχθυγόνοιο 26, 275]. — 71 στάζουσα προσώποις *R*. — 73 ὑπερ *A*. — 74 ἐφ' ἁπλώσασα *A*, ἐφουπλώσασα *a*. — περὶ σφίγγουσα *A*, περισφίγγουσα *R*. — 75 κυβερνήτειρα *R*. — 76 ἐπι *A*. — κεκλιμένη *AaR*. — 77 εἰς scripsi pro ἐς. — 78 νυκτὸς ὁδίτην *R*. — [*φυλάκτορα 6, 139; 16, 268]. — 79 ὀπίσω *G*. — 80 ἰχθύες (ε supra) *A*, cum ε in ες syllaba insolita forma exaratum esset. — ἀφίκλυστος ut vid. *A*. — Ad hunc versum

Γλαῦκος γλαυκὰ ῥέεθρα θορὼν φοίνιξε θαλάσσης,
γλῶσσαν ἐρευθαλέην ἀπὸ χείλεος εἰς ἅλα φαίνων,
κινυμένην ἔντοσθε· καὶ οὐκ ἔκρυψεν ὀδόντας,
πλωτὸν ὕδωρ πτερύγεσσι θαλασσοπόροισιν ἱμάσσων.
καὶ βραχὺς ἀντικάρηνος ὁμόπλοος ἄλλος ἐτύχθη,
ὑψώσας στόμα λάβρον ἐπ᾽ ἠόνας. ἐκ δὲ καρήνου
πούλυπος αἰολόμητις ἀνόστεος εἰς ῥόον ἕρπων
ποντοβαφὴς πλοκάμοισι πολυσχιδέεσσι χορεύει.
καὶ θόλον ὑγρὸν ἔχουσα μελάντερον ἔνδον ἀείρει
σηπίη ἑρπύζουσα· καταχρύπτουσα δὲ βόσκει
ἐνδόμυχον μέλαν ὅπλον, ὅθεν θηρήτορας ἄγρης
ῥηϊδίως ὑπάλυξεν, ὁμιχλήεντι βελέμνῳ
κυανέην βάψασα μελαινομένην χύσιν ἅλμης,
ἀχλὺν ἀποπτύουσα. καὶ ὀξυέθειρα ταθεῖσα
χαρὶς νηχομένη φοινίσσετο, καὶ δέμας ἕλκει
ὄρθιος αὐτοχάρακτος ἀκύμονος ἐγγύθεν ὄχθης,
καὶ προχοὴν νύσσουσα κεράατι κῦμα χαράσσει.
καί τις λευκοπάρῃος ἐρέσσεται ἀθρόος ἰχθύς,
ἅλμην φυκιόεσσαν ἀλήμονι γαστέρι τέμνων,
λάβραξ, ἠέ τις ἄλλος, ἐὼν γλυκύς· ἐκ δὲ θαλάσσης

γλαυκος habet *A* in marg. — [**δισσὰ γένεθλα* 9, 316; **ξυνὰ γ.* 13, 230 etc.] — **81** [*ἀφροτόκοι κενεῶνες ἐφοινίσσοντο θαλάσσης* 45, 156]. — **82** *ἀπο A.* — [*ἐρευθαλέος* 12, 228; 33, 29 etc.]. — **83** *ἔντοσθε R*, tacite corr. Graefe. — *οὐχέκρυψεν A.* — **84** [**πλωτὸν ὕδωρ* 22, 4. — **θαλασσυπόρος* 20, 376; 21, 185]. — **85** [**ὁμόπλοον* 4, 234; **ὁμόπλοος* 4, 247]. — **86** *λαβρὸν R*, tacite corr. Graefe. — *ἐπηϊόνας A.* — [*ἐπ᾽ ἠόνος* et *ἐπ᾽ ἠόνι* Nonnus saepe usurpavit, *ἐπ᾽ ἠόνας* nunquam]. — **87** *εἰς* scripsi pro *ἐς*. — [**δεύτερος αἰολόμητις Ἔρως* 33, 90]. — **90** »*σηπία ἑρπ.* vulgo; Ionicam formam restituit Spitzner de versu Heroico p. 160. Sed de hiatu neque in *σηπία ἑρπ.* cogitandum: nam illud *α* non minus producitur quam *η*, ut vel accentus monstrat. Verum Ionica forma per se introducenda erat.« Graefe. — *κατὰ κρύπτουσα A.* — **91** *ἐνδόμουχον R.* — [*ἐνδόμυχος* 4, 176; 25, 542 etc.]. — **93** [*χύσις … ἅλμης* 6, 125]. — **94** *ἀχλῦν A.* — **95** *A* in marg.: *χαρις.* — **95** *χαρὶς ἑλκομένη R.* — **96** [*αὐτοχάρακτος* 5, 599. — *ὀφόθεν ὄχθης* 10, 330 etc.]. — **97** *νύσσουσα* scripsi pro *νύττουσα.* — **98** *λευκοπάρηος A, λευκπάρηος R.* — *ἴχθῦς A.* — **99** *ἀλήμονα Aa.* — Ad v. 100 *A* in marg.: *λαβραξ.*

ὦρτο θυελλήεσσα δι' ἠέρος ὑψόθι ῥιπή,
χειμερίους νιφόεντας ἀναπτύξασα χιτῶνας.
ἤδη γὰρ πυρόεσσα φιλόδροσος ἄνθορε σάλπιγξ,
ἰκμάδα πορθμεύουσα, καὶ εἰν ἁλὶ βόσκεται ὕδωρ,
ἔμπαλιν αὐερύουσα ῥόον φυσήτορι πορθμῷ,
ἀτμὸν ἀνυψώσασα, καὶ ἁρπακτῆρι βελέμνῳ
ἑλκομένην πύκνωσε χύσιν βητάρμονι πυρσῷ,
καὶ νεφέλην ἤειρε πεπηγότι χεύματι πολλῷ.
Καὶ πολὺς ἠερόφοιτος ἐκώμασεν ὕδατι Χειμών,
οἷα νέφος, πρὸς Ὄλυμπον, ἔχων ῥόον ὑψόθεν ὤμου,
μορφῆς ἀνδρομέης προφέρων τύπον· ἐν δὲ ῥεέθροις
ἓν σκέλος εἰσέτι πάλλε βεβαμμένον· ἄλλο δὲ τείνων
ὀμβροτόκον κούφιζε μετάρσιον, ἧχι φανέντες
Ὄμβροι, παῖδες, ἔασι, περίπλοκον ἅμμα βαλόντες,
ὑγρὸν δεσμὸν ἔχοντες ἐπίῤῥυτον· ὧν ἀπὸ γυίων
ψευδαλέος πολὺς ὄμβρος ἐπωλίσθησεν ἀρούραις
ἄβροχος αὐαλέῃσι, πολυσπερέεσσιν ἐέρσαις,
ποιητῇ ῥαθάμιγγι πολυχρονίου νιφετοῖο.
ἀλλ' ὃ μὲν ἱπταμένων πτερύγων ῥοίζημα τινάσσων,
ἄσχετος ὑψικέλευθος ἐς ἠέρα νήχετο Χειμών,
ὤμοις ζῳογόνοις ἐγχύμονα κάλπιν ἀείρων.
καὶ νόον εὐσεβίῃσι φυτηκόμον ἀμφιελίσσων,

101 *ῥίπη a* solus. — Ad v. 102 *A* in marg.: *σιφων* ut vid. — 103 [* *φιλόδροσα νῶτα φυλάσσων* 1, 357]. — 104 *ἰκμάδα R*, tacite corr. Graefe. —
πορθμεύουσα *πορθ*
προθμευουσα A, *προθμεύουσα a*. — *εἰναλὶ A*. — *ὑδωρ A*. — [* *ἰκμάδα* 12, 106]. — 105 *αὐερύουσα* ex *αὐὲρύουσα A*. —
φ
106 *βελέμνου A*. — Versus 108 in margine scriptus est in *A* libro. — [* *πεπηγότα δάκτυλα γαίῃ* 22, 304. — * *χεύματι πικρῷ* 17, 302]. — 109 *χειμῶν A*. — [* *καὶ ζόφος ἠερόφοιτος* 5, 492]. — 110 *οἷα A*. — *ὀλυμπον A*. —
εέ
111 *ρείθροις A*,
εε
ῥειθροις a. — [*μορφὴ ἀνδρομέη* 5, 316. 317] — 112 *δε A* — 114 *ἅμμα A*. — [* *ἔασι* 11, 343; 38, 222]. — 115 *ἀπο A*. — 116 *ἐπ' ὠλίσθησεν A*. — 117 *ῃ* in *αὐαλέῃσι* in ras. habet *A*. — *ἑέρσαις R*, tacite corr. Graefe. — [* *αὐαλέος* 26, 104]. — 119 *ὁ AR*, tacite corr. Graefe. — *ἵπταμένων A*. — 120 *χειμῶν A*. — [* *ἄπτερος ὑψικέλευθος* 47, 658]. — 121 *ζῳογόνοις* scripsi pro *ζωογόνοις*. — *καύπιν a* solus. — 122 [* *φυτηκόμος* 47, 66; * *φυτηκόμον* 7, 303; 26, 191].

ἱκεσίην ἐλέαιρεν ἐπαυχμώωσαν Ἀρούρης·
καὶ παλάμην ἐτίταινε φέρων χθονὶ νυμφίον ὕδωρ,
πυκνὸν ἀκοντίζων αὐτόσσυτον ὄμβρον Ἐρώτων,
καὶ νεφέλης ἔπλησε μελανστέρνοιο καλύπτρην.
ἡ δὲ ῥόῳ σφριγόωντι διαρρήξασα χιτῶνας,
γαστέρα κοιλαίνουσα βαρυνομένην προχοῇσιν
ἡδυβόλου νιφετοῖο ῥοὰς κελάρυζε χανοῦσα.
καὶ χθὼν τερπομένη νυμφεύετο· τικτομένων δὲ
Ὄμβρων δισσὰ κάρηνα παρὰ πτερὸν ὑψόθεν ἔγνων
ὀρνυμένου Χειμῶνος, ὑπερκύπτοντα λοχείης.
καὶ πτερόεις ὀχετηγὸς ἀνέβλυσεν Ἀγγελιώτης
κρουνηδὸν κατὰ μέτρον ἐπήτριμα χεύματα πέμπων,
ὄφρα μὴ ὀμβρήσαντος ἀπείρονας ἠέρος ὁλκοὺς
πίδακες ἀστυφέλικτον ἐπικλίνωσιν ὀχῇα.
Καὶ Βροντῆς πρηστῆρες ἐμυκήσαντο θορόντες,
τρηχαλέην βαρύδουπον ὀϊστεύοντες ἱμάσθλην,
καὶ νεφέων κλονέοντες ἀνερρίπιζον ἐναύλους,
ὅττι παχυνομένης νεφέλης ἔντοσθεν ἀῆται
ἐνδόμυχοι σκιρτῶντες ἀνωδίνουσιν ἀέλλας,
ἄστατα φυσιόωντες· ἱμασσομένης δ' ἔτι ῥιπῆς,
πυκνὰ βιαζομένοιο τινασσομένου κενεῶνος,
ῥηγνυμένων νεφέων καναχὴ βαρύφωνος ὁδεύει·
βροντὴ δὲ βρεμέθουσα, παραΐσσουσα κελεύθοις

123 ἱκεσίην A. — ἐπ' αὐχμῴουσαν A, ἐπαυχμωουσαν a. — ἀρούρης A, ἀρουρης a. — 124 νύμφιον A cum corruptelae signo et a; νυμφίος R. — [*νυμφήιον ὕδωρ 13, 458; 40, 365]. — 125 [θερμὸν ἀκοντίζων αὐτόσσυτον ἀφρὸν ἐρώτων 5, 613; 13, 179]. — 127 ἣ pro ἡ tacite Graefe. — Pro χιτῶνας fortasse χιτῶνα scribendum est, cfr. *διαρρήξασα χιτῶνα 2, 637; 9, 254. — 128 προχοῇσι A. — 130 τερπνομένη R. — 131 [*παρὰ πτερόν 39, 350]. — 132 ὑπερκύπτουσα R. — δοχείης R, δοχείης Aa. — 133 ἀνέβλυεν (non ἀνέβλυσεν) apud Nonnum saepe in eadem hac versus sede legitur. — 134 κατα A. — [*χεύματα τέμνων 23, 8]. — 135 ἀπείρονυς Aa. — Ad v. 137 A in marg.: βροντης και αστραπης. — 138 ἱμάσθλην A. — 140 νεφέλην R. — ἀήται A. — 141 ἀνοιδαίνουσιν AaR. — 142 ἱμασσομένης A. — »Fort. ἐπὶ vel ὑπὸ ῥιπῆς« Graefe. — 144 ἀείδει pro ὁδεύει coni. Graefe in notis

θραυομένων νεφέων ἀνεμοθρόος εἰς τόχον ἕρπει,
καὶ στεροπὴν τίκτουσα θοὴν ἀκίχητον ἐλαύνει,
φαινομένην κρύπτουσα, χάραγμά τε πυκνὰ τινάσσει.
ἀλλὰ φάος πρώτιστον ἀπ' αἰθέρος ἀνδράσι πέμπει
μαρμαρυγὴ λαμπτῆρας ὀϊστεύουσα προσώποις,
καὶ καναχὴ μετόπισθεν ἀκούεται, οὕνεκα μᾶλλον
ὀφθαλμοὶ προθέοντες ἀρείονές εἰσιν ἀκουῆς,
καὶ βλεφάρων ἀκτῖνες ἐς αἰθέρα καὶ πόλον ἄστρων
ῥηϊδίως ὁρόωσι, καὶ εἰς μήκιστα κελεύθων

146 Ad *τριβο μένων* (sic) *A* in margine: *θραυομένων* (ita etiam *a*), quod dubitanter recepi, vel contra Nonni Dion. 2, 485—487: *ἀμφὶ δὲ καπνῷ Τριβομένων καναχηδὰ πυριτρεφέων νεφελάων θλιβομένη πεφόρητο δυσέκβατος ἐνδόμυχος φλόξ*; cfr. 2, 496—497: *οὕτω θλιβομένῃσιν ἀνάπτεται οὐρανίη φλὸξ Λιγνύϊ καὶ νεφέλῃσιν.* — *εἰστόχεν* [o] *A*, *εἰς τοχεν* [o] *a*. — 147 *ἀκίχητον* pro *ἀκίνητον* Hermann scripsit apud Graefium. — [*ἀκίχητος* 6, 368]. — 148 *χαράγματα* omissa *τε* vocula *Aa*; ad vocem *χαράγματα A* in marg.: *λείπει.* — 149 *αἰθέρος* ex *αἴθερος A*. — 150 [*μαρμαρυγὴν ῥοδόεσσαν ὀϊστεύουσι παρειαί* 18, 353; *καὶ μερόπων σπινθῆρας ἐπαστράπτουσα προσώπῳ Λύχνις* 18, 74]. — 150. 151 in codd. et edd. sic leguntur: *καὶ καναχὴν μετόπισθεν· ἀρείονές εἰσιν ἀκουῆς Ὀφθαλμοὶ προθέοντες, ἀκούεται οὕνεκα μᾶλλον·* nisi quod *καναχή Aa R*; *ἀρείονες εἰσὶν A*; *ἀκουῆς* ex *ἀκούεις A*, *ἀκουεῖς* [ῆς] *a*; *ἀκούειν* [εται] *οὕνεκα* et in marg. *ακουαὶ τε A*, *ἀκουει.* [εται] *νουνεκα* et in marg. *ἀκουαιτε a*, *ἀκουὴν R* commate ante *οὕνεκα*, non ante *ἀκούεται* posito. Praeterea ad ntrumqne versum in *A* libri margine corruptelae nota adscripta est. Graefe hanc notam addidit: »Quia fulmen prius conspicitur, quam tonitru auditur, dicit, oculos auribus celeriores esse, cum rursus fortius andiri soleat.« Improbavit hanc interpretationem Koechly (»Beiträge zur Kritik und Erklärung des Tryphiodor« in Seebodii »Archiv für Philologie und Paedagogik« 1837. p. 358) his verbis: »znerst kaun *μᾶλλον* an sich niemals heissen: 'stärker', sodann diess auch zugegeben, kann der Umstand, dass man stärker hört, nicht als Ursache der Erscheinung angegeben werden, dass das Hören des Donners erst auf das Sehen des Blitzes folgt. Endlich handelt es sich in dieser ganzen Stelle nicht davon, ob man stärker hört oder sieht, sondern davon, ob das Sehen oder das Hören schneller geschieht.« Restituta codicis lectione *καναχή* et transpositis hemistichiis locum sanavit Koechly. — 153 *ἐσαιθέρα A*. — [**καὶ βλεφάρων ἀκτῖνες* 35, 172; **βλεφάρων ἀκτῖνα* 8, 341. — **πόλον ἄστρων* 6, 317 etc.]. — 154 *καὶ ἐς A*.

ἐξαπίνης θρώσκουσι, καὶ ἔφθασεν οὖας ὀπωπή,
ὅττι πολυπλάγκτων ἑλίκων τετορημένος ὁλκὸς
νωθρὰ μόγις σπαίρουσαν ἐδέξατο κέντορα φωνήν,
καὶ κτύπος ὀψιτέλεστος ἐπὶ χρόνον ἦλθεν ἰωῆς,
πλησσομένου πρώτιστον ἀτέρμονος ἠέρος ἠχῇ.
ἡ δ' ἔτι φυσιόωσα κορύσσετο μαινάδι λαιμῷ
βροντῇ βαρβαρόφωνος, ἐπιβρομέουσα θυέλλαις,
δοῦπον ἐρευγομένη καναχηδέος ἀνθερεῶνος.
καὶ παλάμας ἔστρεψεν ὀπίστερος Ἀγγελιώτης,
ὁλκὴν ἠνεμόφωνον ἐπισπεύδουσαν ἐρύκων,
ὀρνυμένην νεφέεσσιν ἐλαυνομένοισι φυλάσσων.
καὶ στεροπὴ πέμπουσα σέλας φοινίσσετο πᾶσα,
λαμπάδα παιφάσσουσα νεοπτοίητον ὀπωπαῖς,
φέγγος ἀκοντίζουσα· καὶ Ἄγγελος ἄλλος ὀρούσας
ἐσσυμένην ἐδίδαξε σαόφρονα μέτρα κελεύθων.
Ἄλλο δὲ θάμβος ὄπωπα, καὶ ὤμοσε Φοῖβος ἀείδειν,
χειρὶ φέρων προκέλευθον ἀληθέα μοῦσαν Ὁμήρου·
εἰς μέσον εἶδος ἔχουσα παλίντονον ἵσταται Ἶρις,
καὶ πλοκάμους ἐπέτασσε, ῥόου σημάντορας ὄμβρων,
ὤμοις πλοχμὸν ἄδεσμον ἐπιστορέσασα χαρήνου.

155 *οὖας A.* — [*μιῇ τετορημένον ὁρμῇ T* 96]. — **157** *μόλις Aa.* — [*οὔασι θελγομένοισι δεδεγμένος ἠθάδα φωνὴν Γ* 146]. — **158** *ἦλθεν A.* — **159** *πλησσομένου* scripsi pro *πληττομένου.* — *ἠχή Aa.* — **160** *ἠδέτι A.* — *Ἡ R*, tacite corr. Graefe. — [**λαιμῷ* 1, 237; 2, 46 etc.]. — **161** *ἐπιχομέουσα Aa.* — [**βαρβαρόφωνος* 17, 377; 23, 122]. — **162** *καναχήδεος R.* — **164** *ὁλκῶν A* cum corruptelae signo in margine, *ὁλκῶν a.* — *ἠνεμφῶνον a.* — Schwabe (De Musaeo Nonni imitatore liber p. 48) et apud Gazaeum et apud Musaeum v. 193 *ἠνεμόφοιτος* pro *ἠνεμόφωνος* scribi iussit, sed hi loci invicem se tuentur. — **166** [*σέλας πέμποντα* 16, 18; *σέλας πέμπουσα* 34, 77]. — **169** [**σαόφρονα* 45, 69]. — **170** »Novum, quod vidit, miraculum Iris est, arcus coelestis, ad quem describendum Phoebum ait ipsum Homericum carmen promisisse. Proxime igitur inter se cohaerent: *θάμβος ὄπωπα· ἐς μέσον — ἵσταται Ἶρις*, v. 172.« Graefe. — Pro *ὤμοσε* malim *ὤπασε.* — [**προκέλευθον* 37, 276; *προκέλευθος* 5, 588; 42, 43]. — **172** *εἰς* scripsi pro *ἐς.* — *ἱστάται A.* — *Ιρις* hic et infra *R*, tacite corr. Graefe. — **174** *πλο//χμὸν A.* — *ἐπὶ στορέσασα A.* — [**ἐπιστορέσασα* 7, 188].

καὶ βλεφάροις σφρήγιζε θεήτορα δίσκον ὀπωπῆς·
χερσὶ δὲ μηκύνασα ῥοδόχροον ἄντυγα μίτρης,
ξανθῷ λευκὰ κέρασσε μέλαν φοίνικι βαλοῦσα,
καὶ κεφαλὴν φαίδρυνεν· ἀπ' Ἡελίου δὲ βολάων
ἑλκομένην κύρτωσε, καὶ εἰς ῥόον ἤγαγε πόντου.
ἀλλὰ γονὴ κύκλοιο ῥοδώπιδος, ἔνθεν ἐτύχθη,
καὶ πέλεν, ἐκ Φαέθοντος· ἐπεὶ πυρόεις Ὑπερίων
εἰς νέφος ὑγρὸν ἔβαψεν ἐρευθομένης σέλας αἴγλης,
καὶ νεφέλην μόρφωσεν· ὀπιπευτῆρι δὲ κύκλῳ
ἀνδρομέη τροχάουσα δι' ἠέρος ὄμματος ἀκτὶς
Ἠέλιον βλεφάροισιν ἴδε, ζωστῆρα κατόπτρου·
καὶ νέφος, οἷα κάτοπτρον, ἔχει φάος. εἰ δὲ φαείνων
ἄχρον ἀπ' ἀντολίης ἐλάσῃ φλογερώνυχας ἵππους
εἰς δύσιν, Ἶρις ἔχουσα φαείνεται ἥμισυ κύκλου·
ἀλλ' ὅσον ἅρμα φέρων ὑψούμενος εἰς πόλον ἕρπει,
τοσσάτιον μείωσε παλίλλυτα νήματα μίτρης·
καὶ σφεδανὴν ἀκτῖνα μεσημβρίζουσαν ἀέξων,
πασσυδίῃ μινύθουσαν ὅλην ἀπέκερσε καλύψας,
οὐδὲ χαρασσομένης ποτὲ φαίνετο κύκλος ἀλήτης·
ὡς δὲ ταλαντεύει μέσον ἤματος ἔμπυρα φαίνων,
ἕλκων θερμὰ λέπαδνα καὶ αἰθαλόεσσαν ἱμάσθλην,

175 *ἐφρήγιζε Aa.* — [**θηήτορα κύκλον ὀπωπῆς* 22, 57]. — **176** *δε A.* — [**χεῖρα ῥοδόχροον, ἄλλοτε μίτρῃ* 1, 529; **ῥοδόχροον αὐχένα νύμφης* 7, 329]. — **178** »Fort. *νεφέλην φαιδρ* voluit, cf. 183. 186 Sic *ἑλκομένην ὑπ' Ἡελ β.* v. 179 aptissime ad *νεφέλην* pertineret; sed si *κεφαλήν* retinendum, participium ad *μίτρην* v. 176 referendum videtur: quod propter reliqua parum aptum.« Graefe. — **179** *καὶ ἐς Aa.* — **180** *γυνή R*, cum *o* littera in *A* negligentius exarata esset. — **181** *καὶ πόλον AaR.* — *Ὑπερίων R*, tacite corr Graefe. — **182** *εἰς* scripsi pro *ἐς*. — *ὕγρὸν A.* — **185** In *R* (etiam in *A*?) comma post *βλεφάροισιν* est. — *ἴδὲ A*, *ἰδὲ R*(*a*?). — **186** Accentus *δὲ* voculae erasus est in *A*. — **187** *ἀπἀντολίης A.* — *ἐλάσῃ A.* — **188** et **189** *εἰς* scripsi pro *ἐς*. — **189** *ἀλλὅσον A.* — *ὑψούμενος A.* — **190** [*παλίλλυτα νήματα μοῖραι* 12, 139]. — **192** »*πανσυδίῃ* necessario scribendum esse contendit Gerh. Lectt. Apollon. p. 94 s. Vulgo accusativus [*πασσυδίην*] est.« Graefe. — [**πασσυδίῃ* 34, 255]. — **193** *οὐδε A* cum asterisco in marg. — *ποτε R.* — **195** *ἱμάσθλην A.* — [*τεύχων θερμὰ λέπαδνα καὶ ἔμπυρον ἱστοβοῆα* 29, 204; *θήκατο θερμὰ λέπαδνα καὶ ἀστερόεσσαν ἱμάσθλην* 12, 10].

ὁππόσον ἱππεύων δύσιν ἔρχεται ἡνιοχεύων,
τυτθὸν ὅσον κατὰ βαιὸν ἀέξεται ἐγγύθεν Εὔρου,
ὁλκὸν ἀνυφώσασα πολύχροον εἰς νέφος Ἶρις.
καὶ δυτικὸν παρὰ τέρμα φέρων ζείδωρον ἀπήνην,
νύσσαν ὁμιχλήεσσαν ἰδὼν Ζεφυρηΐδος αὔρης,
ζώνην Ἀντολίῃ θρεπτήρια μητρὶ κομίζει,
ἡμιφανῆ πολύμορφον ἄγων μιξόχροα κύκλον.
Καὶ πρόμος Ἠελίοιο, προάγγελος αἴθοπος Ἠοῦς,
ἀστερόεις ἀνέτειλεν Ἑωσφόρος, ἡδὺ φαείνων,
λαμπάδα λαμπομένην Ὑπερίονι χειρὶ κομίζων,
ἐγγὺς ἔχων βαθὺν ὄρθρον· ἀνεχλαίνωσε δὲ γυῖα,
ἀστέρα λευκὸν ὕπερθεν ἔχων λάμποντα καρήνῳ.
Ἔστι δέ τις σοφὸς ὄρνις ἀπειρεσίων ἀπὸ κύκλων,
Φοίνιξ χιλιέτηρος, ἀεὶ περίμετρος ὁδεύων,
Ἠελίου ταχὺς ὄρνις ἐύπτερος, ᾧ πολὺς αἰὼν
ἥβης μέτρον ὄπασσε πολύχρονον· αὐτὰρ ὃ χαίρων
γηραλέην βαρύγουνον ἀνηώρησεν ἀνάγκην.
καὶ χορὸν ἐξ ἐτέων δολιχοδρόμον ἡνιοχεύσας,

196 *ἡνιοχέύειν* [ων] *A*, *ἡνιοχευειν* [ων] *a*, *ἡνιοχεύειν* (sic) *R*. — **197** *εὔρου A*. — **198** *εἰς* scripsi pro *ἐς*. — *ἶρις A*. — [**ἀσπίδα δαιδάλλουσα πολύχροον* 25, 387]. — **199** *παρα A*. — *φαιρων* [ε] et in marg. *φέρων A*, *φαιρων* [ε] etiam *a* — *ἀπηνην A*. — **200** *ζεφυρήϊδος* ex *ζεφυρηΐδος A*. — *αὔρης A*. — [*Ζεφυρηΐδι σύνθροος αὔρῃ* 26, 203]. — **201** *ἀντολίῃ AaR*. — *μητρι A*. — **203** [*δροσεροῖο προάγγελος ἅρματος Ἠοῦς Ὄρθρος* 37, 87]. — **205** *Υπερίονι R*, tacite corr. Graefe. — **206** [**ἀνεχλαίνωσε* 20, 14; 40, 578]. — Ad v. **208** sqq cfr. 40, 394—398: *Καὶ ξύλα κηώεντα φέρων γαμφώνυχι ταρσῷ Χιλιετὴς σοφὸς ὄρνις ἐπ' εὐόδμῳ σέο βωμῷ Φοίνιξ, τέρμα βίοιο φέρων αὐτόσπορον ἀρχήν, Τίκτεται ἰσοτύποιο χρόνου παλινάγρετος εἰκών, Λύσας δ' ἐν πυρὶ γῆρας ἀμείβεται ἐκ πυρὸς ἥβην*. — **209** *φοῖνιξ AaR* hic et in sequentibns. — Ad v. **210** in *A* libri margine lineola adscripta est. — **211** *ήβης A*. — *ὤπασσε* et in marg. *ὄπασσε A*. — *αὐτὰ G* errore quem correxit etiam Scheindler in Quaestionum Nonnianarum particula altera (Zeitschrift für österr. Gymn. 1878 p. 897—907). — *ὁ R*, tacite corr. Graefe. — [*αὐτὰρ ὃ θυμὸν ἔτερπεν* 40, 419]. — **212** *ἀνηώρησεν R*, tacite corr. Graefe. — [*γηροκόμῳ βαρύγουνος ἐρείδεται ἠθάδι βάκτρῳ* 7, 44]. — **213** »*καὶ κόρον ἐξ ἐτ.* vulgo; sed poterat Ioannes etiam *πόρον*, aut *χρόνον*, imo *δρόμον* scribere, cf. vv. 254. 327.« Graefe. — *ἐξέτεων A*, in quo non ita raro uni litterae duo spi-

γαστέρα πιαλέην εὐώδεσι θήκατο ποίαις,
ἄνθεος εὐόδμου βοτανηφάγος· ἀντολικοῦ δὲ
κινυμένων πτερύγων ἀντώπιος ἄνθορε δίσκου,
καὶ φλογὸς ἁρπάζειν δεδαημένος ἔμπυρον ὁρμήν,
εἰς μόρον αὐτὸς ἑκὼν αὐτάγρετος ἔδραμε Φοίνιξ,
τεφρώσας πυρὶ γυῖα, καὶ ἠδέϊ κέκλιτο πότμῳ.
καὶ νοερὸς πάλιν ὄρνις ἐδέξατο νόστιμον ἥβην,
αὐτοφαὴς νεότητι μαραινομένης ἀπὸ τέφρης.
Ἠελίου τόδε σῆμα περίδρομον, ὅττι μογήσας
ἣν χρόνος αὐτογένεθλος ἀποιχομένων λυκαβάντων,
καὶ πολιὴν μετάμειψεν ἑὸς παλινάγρετος αἰών,
αὐτογόνῳ λοχίῃ μορφούμενος· ἀλλοφανὴς δὲ
τίκτεται ἐκ Φαέθοντος, ὁμόχρονος αἰὲν ὁδεύων.
Καὶ δύο θάμβος ἔχουσι φιλέμποροι οἷα γυναῖκες
πουλυφόρου Δήμητρος ἀπήμονες ἀνδράσι κοῦραι,
καὶ φρένα ποιμαίνουσιν· ὃ δὲ θρασύβουλος ἐκεῖνος
τολμηροῖς καλάμοισιν ἀταρβήτοισι χαράξας,
Εὐφορίας ἐκάλεσσε, βαλὼν σημήϊα μορφῆς,
ὧν σέβας ἀγλαόμορφον ἐμαντεύοντο χιτῶνες.
ἣ μὲν χεῖρας ἔχουσα παρ' οὔασι μάρτυρι πομπῇ,

ritus signa, alterum curvatum, alterum angulatum, superimposita esse ad hunc locum adnotavi. — *δολιχόδρομον R.* — 214 *εὐώδεα AaR.* — 215 [**νέκταρος εὐόδμοιο* 42, 368. — *ἀντολικοῖο . . Εὔρου* 18, 327; *ἀντολικοῖο . . . Ὠκεανοῖο* 40, 386]. — 216 [*κινυμένων βλεφάρων ἀντώπια νεύματα πέμπων* 42, 232]. — 217 *δεδοχημένος AaR.* — 218 *ἐς A.* — *ἐκὼν A.* — 219 *γῦα Aa.* — In voce *πότμῳ ο* ex *α* factum est et *τ* in ras. in *A.* — 220 »*ἐδέξατο τὸν στίβον ἥβης* ed. quod e Cod. emendatum. Vulgata orta est ex male repetita syllaba *το*, et similitudine litt. *μ* et *β*.« Graefe. — [**ἐδέξατο* 33, 290]. — 223 *ἢν A.* — [**φύσις αὐτογένεθλος* 41, 52; *θεὸς αὐτογένεθλος Δ* 109]. — 224 *και A.* — *μετάμειψεν, ἕως R.* — *ἕος Aa.* — »Maluissem fere *πολιὴν* — *ἑὴν π.*« Graefe. — [**οὐ χροιὴν μετάμειψεν* 35, 194]. — 224 [*μορφούμενος αἰών* 40, 374]. — 225 *λοχίῃ A.* — [*ἀλλοφανής* 1, 102; 3, 130 etc.]. — 226 *ὁμόχροος R.* — [**ὁμόχρονος* 10, 249; 19, 206; 25, 254]. — 227 Voci *φιλέμποροι* in *A* corruptelae signum appictum est. — [**φιλέμπορος* 9, 88; *Β* 76]. — 228 *ἀπήμονος AaR.* — *χούραι A.* — 229 *ὃδὲ A, ὁδὲ R*, tacite corr. Graefe. — 231 *ἐκάλεσσεὺ A, ἐκάλεσσεν a.* — 232 [*ἀγλαόμορφον . . Κόσμον Φ* 143]. — 233 *ἡ AR*, tacite corr. Graefe. — *παρίησι A, *πα-*

λοξὰ παρακλίνασα χάρη μελανόχροϊ πέπλῳ,
θαμβαλέῃ χραδίῃ νοερὸν φάος εἶδεν Ὀλύμπου·
ἡ δ' ἑτέρη φαέεσσι διάκτορον ὄμμα τανύσσει,
φάρεϊ φοινίξασα διαυγέα κύκλα προσώπου,
δεξιτερῆς ὄρπηκας ἐφαπλώσασα ταθέντας.
Ἀλλὰ θοῇ μάστιγι φιλήμερος Ὄρθρος ἀνέστη,
ἐννύχιον γλυκὺν ὕπνον ἀκοντίζων ἀπὸ λέκτρων.
Καὶ πυρὸς ἀκρήτοιο τιθηνήτειρα θοροῦσα,
Ἀντολίη φωστῆρος ἐκηβολίην ἀναφαίνει,
λαμπάδα κουφίζουσα, καὶ εἵματα φαιδρὰ βαλοῦσα
λευκοχίτων ἤιξεν ἐπὶ δρόμον Ἠριγενείης.
Νὺξ δὲ μελαγκρήδεμνος ἀφεγγέα χῶνον ὁμίχλης
εἷλκε καταπτώσσουσα, καὶ εἰς χθόνα νειόθι δύνει
εἰς ζόφον, ἀχλυόεντας ἀνειρύσασα χιτῶνας·
καὶ φρενὶ δειδιόωσα, φυλασσομένη φάος Ἠοῦς,
τυπτομένη σπινθῆρι διώκεται· ἄρτι δὲ λαιῆς
πῆχυν ἐφαπλώσασα καὶ ἐκ παλάμης πάλιν ἄλλης
δάκτυλον ὀρθώσασα χυτὴν ἀκτῖνα δοχεύει,
ὄφρα φαεινομένης ἀντίσκιος ἔσσεται αἴγλης.
Καὶ δρόμον ἀστερόεντα δυωδεκάμοιρον ὁδεύων,
ἀτραπὸν ἀλλοπρόσαλλον ἄναξ πυρὸς ἡνιοχεύων

ρησι R. »Proximum est quod dedi; etsi neque παρ' ὄμμασι nimis remotum. Fortasse circa hunc versnm plura exciderunt; certe nunc plura dubitationem de integritate loci movent.« Graefe. — [μάρτυρι σιγῇ Δ 151]. — **234** μελανόχροα πέπλοις Aal. — [μελανόχροος (nom. sing.) 15, 84; 16, 121; 26, 300; 29, 67]. — **235** θαμβαλέη ἐνι χραδίῃ A, sed η ante ἐνι postea tantum a prima manu additum videtur; θαμβαλέῃ ἐνὶ χραδ. a. — [*θαμβαλέῃ 9, 180]. — **236** τάνυσσεν male G. — **237** διαυγέϊ in notis coniecit Graefe. — **238** ὄρπηκας Aa. — ἐφ' ἁπλώσασα A. — τεθέντας Aa. — **240** ἀπο A. — [*ἐννυχίην 2, 183. — *ἀπὸ λέκτρων 13, 314]. — **241** [*θοροῦσα Λ 103]. — **242** ἐκηβολίην A. — [μαρμαρυγὴν ἀνέφαινον 40, 355]. — **243** »βαλοῦσα dictum pro περιβαλοῦσα.« Graefe. — **244** Ἠρεγενείης G errore. — **245** ὁμίχλης Aa. — [μελαγκρήδεμνος ὁμίχλη Z 67. — *χῶνος ὁμίχλης 7, 310; 33, 267]. — **246** εἷλκε κατὰ πτώσσουσα A. — εἰς scripsi pro ἐς — **247** ἐς A. — [καὶ ζόφον ἀχλυόεντα 31, 58]. — **250** ἐφ' ἁπλώσασα A. — **252** [δυομένης ζόφον ὑγρὸν ἄγων ἀντίσκιον ἠοῦς 7, 311]. — Ad v. **253** A in margine inferiore: των δ τροπων των εγγὺς τοῦ κοσμου. — **354** [*εἰς πόθον ἀλλοπρόσαλλον 7, 113].

ἠερίην μετάμειψε φύσιν, λυκάβαντα κεράσσας,
καὶ τροπικὴν ἐκάλεσσεν ἀμειβομένης πάλιν Ὥρης,
λοξὸν ζῳδιακὸν μετανεύμενος οἶκον ἀπ' οἴκου,
ἀλλοίην πισύρων τελέσας στροφάλιγγα κελεύθων.
Καὶ νόον ἰθύσσων, μεμεθυσμένος ἔμφρονι τέχνῃ,
ζῳοτύπος μόρφωσεν ἀμήτορας εἰν ἐνὶ χώρῳ
τέσσαρας Ἠελίοιο ῥοδώπιδας ἐγγύθι κούρας.
αἳ δὲ παρεδριόωσι, καὶ ὄρχαμον ἄλλον ἰδοῦσαι
φαιδρὸν ὀπιπεύουσι νοήμονα γείτονα κόσμου,
καὶ χαροπὴν σύμπασαν ἐπικλίνουσιν ὀπωπήν,
ἁρμονίης κόσμοιο θεήτορες· ἀτρεκέως γὰρ
οὐρανὸς ἔπλετο κόσμος ἀεικίνητος ὁδεύων,
πυκνὸν ἀναγκαίης νωμήτορα κύκλον ἑλίσσων,
καὶ ζυγὸν ἁρμονίης ἀμετάτροπον ἀμφιπολεύων,
ἐνδοπαγῆ σύμπαντα λαχὼν ἔντοσθεν ἀείρει,
κυκλώσας ἕλικεσσιν ὅλην φύσιν· ἔξοχα δ' ἄλλων
ἀμφιθαλῆ χαρίεσσαν ἰσήμερον ὄμμασιν ἔγνων
εἰαρινὴν δροσόεσσαν, ὀφειλομένην Ἀφροδίτῃ,
ἢ Χαρίτων γλυκύμορφον ἐρωτοτόκων ἀπὸ κήπων
δρεψαμένη λειμῶνα χελιδονίου ῥοδεῶνος,
κάλλος ἑὸν φαίδρυνε ῥόδων εὐώδεϊ χαίτῃ,

256 »*τροπικὴν* intellige *Ὥρην*« Graefe. — **257** *ζωδιακὸν* edd., de *α* tacet Graefe. — *μετανευμενος A*. — [*°μετανεύμενος ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ* 36, 161]. — **259** *ἰθύσσων A*. — **260** *ζῳοτύπος* scripsi pro *ζωοτύπος*. — *ἀμητορας εἰνενὶ A*. — [*°ζωοτύπον* 5, 527]. — **261** *ῥοδώπιδος R*. — [*ῥοδώπιδος εἵνεκα κούρης* 33, 19]. — **262** *αἱ A*, *Ἀι R*, tacite corr. Graefe. — *παρ' ἑδριόωσι A*. — »Malit fortasse aliquis *ὄρχαμον ἁγνὸν ἰδ.* de Sole; sed videtur summum mundi gubernatorem intelligere.« Graefe. — **263** *ὀπιπεύουσι γείτονα κόσμου νοήμονα* ante corr. *A*; *α* et *β* litteris suprascriptis ordinem restitnit prima manus, quae praeterea in margine *νοήμονα γείτονα κόσμου* repetivit. — **264** *ἐπὶ κλίνουσιν A*. — Ad v. 266 corruptelae signum in marg. *A*. — **267** *ἐλίσσων A*. — **268** *ἀλφιπολεύων* (*μ* suprascr.) *A*. — **269** *ξύμπαντα AaR*. — Ad v. 271 margo in *A*: *εαρος*. — *αφροδίτῃ* (*α* suprascr.), cum *α* male scriptum esset *A*. — »Ad adiectiva *ἀμφιθαλῆ χαρ. ἰσ. εἰαρ. δροσ.* supplendum *ἕλικα* e v. praeced.« Graefe. — **273** [*°Χαρίτων* 10, 197. — *ἐρωτοτόκος* 4, 129; 10, 324 etc.]. — **274** *λειμῶνα* ex *χειμῶνα A*, *χειμῶνα a*.

καὶ πλοκάμους ἔστεψε, καὶ αὐχένα λευκὸν ἐόντα
ὅρμος ἕλιξ φοίνιξε, πεπαρμένος αἴθοπι κόσμῳ.
Καὶ φρενὶ κωμάζουσα φιλεύδιος Εἴαρος Ὥρη,
κόλπον ἀνευρύνουσα φιλοζεφύροισι πετήλοις,
ἡδὺν κῶμον ἄειδε χαριζομένη Κυθερείῃ.
καὶ χροῒ κάλλος ἔμιξεν· ἀπ' ἀργυρέου δὲ μετάλλου
δίσκον χειρὶ φέρει καλύκων πλήσασα Κυθήρης.
Καὶ βλοσυρὸν ζυγίης Φθινοπωρίδος ἔδρακον ὄμμα,
ἥτε διχαζομένην ἰσοελκέα μοῖραν ἑλοῦσα,
νύκτα ταλαντεύουσα καὶ ἀργυφέης δρόμον Ἠοῦς,
εἰς ζυγὸν ἐρχομένη νυχίην μήκυνεν ὁμίχλην.
καὶ φάος ἀμβλύνασα φιλέσπερος ἔπλετο μούνη,
νυκτὸς ὀνειροτόκου σφαλερῷ χαίρουσα λεπάδνῳ,
καὶ φθονερῇ μάστιγι πολύσκιος ἡγέτις ὄρφνης
ἠέλιον μείωσε, καὶ ὤλεσε δενδράδα χαίτην,
κόσμον ἀποῤῥίπτουσα χαμαιφθιμένοιο πετήλου,
καὶ ψεδνὴν ἐτέλεσσε λιπότριχα φυλλάδα λόχμην
φυλλοχόῳ πρηστῆρι· καὶ ἀνδρομέην ἐπὶ φύτλην
νουσαλέης κακότητος ἐπεῤῥίπιζεν ἀήτας.

277 φοίνξε R, tacite corr. Graefe. — »Malis πεπασμένος, ut Paul. Sil. II 213. aut πεπασμένον, i. e. αὐχένα, imo: φοίνιξεν, ἑερμένος αἴθ. κ. agitur enim de serto rosarum; sed vulgatum potuit fortasse argute dici propter spinas rosarum« Graefe. — 278 παρος (superscr. εἴ) A, παρος (superscr. εἰα) a. — 279 [*φιλοζεφύρου δὲ καρήνου 11, 496; *φιλοζεφύρου ποταμοῖο 24, 104]. — 280 κυθερείῃ A. — 283 ἔδρακεν Aa. — »ζυγίης in ed. maiori litera initiali, sequens vero vocabulum minori scriptum. Sensus huius epitheti apparet ex seqq. inprimis v. 286.« Graefe. — [ζυγίη Ἥρη 4, 322; 31, 186; 32, 57; 47, 416. — φθινοπωρίδες Ὧραι 34, 110] — 284 ἰσοέλκεα A. — In vocabulo μοῖραν A ν in ras. habet. — [*ἑλοῦσα M 10]. — 285 Ἡοῦς R, tacite corr. Graefe. — 286 [*νυκτὸς ὁμίχλη 4, 122]. — 288 σφαλερῶ A. — 289 μάστι//γι A. — [Ἕσπερος ἑσπομένης λιποφεγγέος ἄγγελος ὄρφνης 26, 145]. — 290 [*ἀπεκείρατο δενδράδα χαίτην 2, 639; 11, 514]. — 291 ἀπὸ ῥρίπτουσα A. — χαμαιφθιμένοιο A, χαμαὶ φθ. a. — Nonnus ἀποῤῥίψασα dixisset; praeterea cfr. θύρσον ἀποῤῥίψαντα 36, 155; Βάκχος ἀποῤῥίψα; 48, 128. — 292 [*καὶ ψεδνήν 11, 512. — λιπότριχι . . κόρσῃ 11, 510; λιπότριχος ἄνθεα κόρσης 47, 494]. — 293 [*φυλλοχόῳ πρηστῆρι 2, 641]. — 294 [*ἐπεῤῥίπιζεν ἐνυώ 30, 187].

ἄσθμα βαρὺ πνείουσα· τιταινομένοιο δὲ πέπλου
βαιὸν ἀποιχομένης ἔτι λείψανον εἶχεν ὀπώρης.
Ἄλλη ἀνευάζουσα θαλυσιὰς ἐγγὺς ἐτύχθη,
λαβροτέρῳ Φαέθοντι θερειομένοιο προσώπου,
λεπταλέους τρομέοντας ἐπισφίγγουσα χιτῶνας,
καρποφόρος Δήμητρος ἀλωϊάς· αἰθαλέη δὲ
ἰκμαλέους ἱδρῶτας ἀποστάζουσα μετώπου,
δείκνυτο θερμὸν ἄημα· κάρη δ' ἐκαλύπτετο πίλῳ·
καὶ στάχυας φορέει δρεπανηφόρος, ἐλπὶς ἀνάγκης,
ζῳογόνος βιότοιο, καὶ ἀμφίζωστον ἀείρει
ποικίλον ἑρπηστῆρα δέρῃ, χερσαῖον ὁδίτην.
Ἄλλη δ' ὑδατόεσσα κατάσκιος ἔπλετο πάχνης,
ψυχρὸν φυσιόωσα χαλαζήεντι χιτῶνι·
καὶ χλιεροῖς πέπλοισι δέμας φρίσσουσα καλύπτει
Χειμερίη ζοφόεσσα, καὶ ἐκ προχόου νιφετοῖο
κρυμαλέον πέμπουσα πολυσταγὲς ἔβλυσεν ὕδωρ.
καὶ δέμας ἀγκλίνασα βοητόχον ἴκμιος Ὥρη,

295 *ἄσθμα Αα.* — *βαρὺ πνείουσα A.* — **296** [*βαιὸν ὀπισθοχέλευθον ἔχων ἔτι λείψανον Ἠοῦς* 18, 159]. — **297** *ἀνευάζουσα* ex *ἀνευνάζουσα* (sic *R*) habet *A*. — *θαλυσίὰς* cum corruptelae signo in margine *A*. — *ἐτύχθη R*, tacite corr. Graefe. — [*θαλυσιὰς ἔστιχεν ὥρη* 11, 501]. **298** *λαβροτέρω A*. — Ad hunc versum *θέρους* habet *A* in marg. — **299** *ἐπὶ σφίγγουσα A*. — »Etsi *τρομέοντας* malim mutare in *κροκόεντας*; video tamen, illud arguta quadam veritate dici posse: in summo enim calore tennissima quaeque tremore quodam agitari videntur, quod Germanice es fächelt dici solet.« Graefe. — [*ἐπισφίγξασα χιτῶνα* Z 68]. — **300** *ἀλωϊὰς* scripsi pro *ἀλωϊάς*. — [*ἀλωϊὰς ἥρπασε Δηώ* 30, 68]. — **301** *ἴκμαλέους ἴδρῶτας A*, *ἰκμαλέους ἱδρ. R*; tacite corr. Graefe. — **302** *δέκνυτο Αα.* — *πῖλῳ A*. — [*ψύχων θερμὸν ἄημα* 30, 91]. — **303** *δραπανηφόρος R*. — **304** *ζωογόνος* edd. (et *α*?) — [*ἀμφίζωστον* 27, 158; 32, 159; 35, 207]. — **305** *ἑρπυστῆρα* edd., sed cfr. Dion. 5, 36; 6, 111 et 196; 7, 101; 11, 94; 25, 497. — *μόρου* pro *δέρῃ AaR*. — **306** »*κατάσκιος* — *πάχνης* dici videtur ut *πλήρης*, *ἐπιστεφής* et similia cum genitivo« Graefe, recte, cfr. Anth. Pal. 9, 333. — [*νηϊὰς ὑδατόεσσα* 22, 395]. — **308** *χλοεροῖς AaR*, »sed cur viridi veste? imo tepida.« Graefe. — **310** Ad *ὕδωρ* margo *A* libri corruptelae signum habet. — [*τίς ποτὸν ἔβλυσε* 48, 603; *πολυτρεφὲς ἔβλυεν ὕδωρ* 40, 362; *δέμας δέ οἱ ἔβλυεν ὕδωρ* 19, 285; *καθάρσιον ἔβλυεν ὕδωρ B* 28]. — **311** *ἴκμιος A*, *ἴκμιος R*, tacite corr. Graefe — [*ἴκμιος ἀήρ Z* 490].

ὄμματα παχνήεντα μεταστρέψασα προσώπου,
παντοφυὲς θηεῖτο σέβας κόσμοιο φανέντος.
Καὶ πυρὶ θερμοτέρῳ κεκορυθμένος ἄσπετος Αἰθὴρ
θερμὸς ἐὼν ὑψοῦτο, καὶ ἀννεφέλων ὑπὲρ ὤμων
ὑψιπόρων πτερύγων ἀνεκούφισε ταρσὰ συνάπτων,
καὶ νοερὰς κροτάφων πυρόεις ἔστεψεν ἐθείρας·
ἄλλο δὲ χερσὶν ἄειρε πάλιν στέφος ὑψόθι κόσμου,
ὄφρα βίου σταθεροῖο φύσιν καὶ ἄνακτα γεραίρων,
στέμματι φαιδροτέρῳ πλοκάμους στέψειε καρήνου,
Κόσμον ἐπολβίζων κοσμούμενον ἔμφρονι κόσμῳ.
Αὐτὰρ ὃ πουλυφανὴς τετελεσμένος ἔπλετο Κόσμος
φαιδρὸς ἀμετρήτων μελέων ὕφωμα κομίζων,
συνδήσας περίφοιτον ἀλωομένην ἀπὸ κόσμου
ἄρσενι θηλυτέρην γόνιμον φύσιν. ἁρμονίης δὲ
μέτρον ἔχων ῥιζοῦτο, καὶ ὤπασε μέτρον ἑκάστῳ,
ἀενάων ἐτέων ἕλικα δρόμον ἡνιοχεύων,
τηλεπόρῳ σοφίῃ κοσμήτορι πάντα φυλάσσων·
καὶ μεθέπων σύμπαντα σοφῇ πλάστιγγι πορείης
δεξιτερῷ ποδὶ πῆξε, καὶ ὀκλάζουσαν ἐλέγξας
ἔσβεσε νικήσας ἄλογον Φύσιν· αὐτὰρ ὃ κάμνων
ἀμφιπαγὴς βρυχᾶτο λέων ὑπὸ ταρσὸν ἀνάγκῃ,
ἄκρον ἔχων, ἄλογον τετράσκελος. ὡς δ' ἐπὶ νίκῃ

312 *μετὰ στρέψασαν A, μεταστρέψασαν a.* — [**φέγγεϊ παχνήεντι* 6, 247]. — 313 Ad *θηεῖτο* corruptelae signum praebet margo *A* libri. — Ad v. 314 *αιθερος A* in marg. — 315 *ἀννεφελῶν Aa*; num *ἀνεφέλων* scribendum? — *ὑπερ A.* — 316 $\overset{πόρων}{ὑφιπετῶν}$ *A*, $\overset{πορων}{ὑφιπετων}$ *a*; *ὑφιπόρων* probavit Ludwich l. l. p. 82, collato **ὑψιπόρων πτερύγων* 22, 42. — 319 *φύων Aa*, sed *φύσιν* in marg. habet *A*. — 320 *φαιδρότερον Aa.* — Ad v. 322 *κοσμος* habet *A* in marg. — 322 ὃ pro ὁ ex *A* recepi. — *πολυφανής Aa.* — [*κόσμου . . . τετέλεστο θεμείλιον Θ* 126]. — 324 Ad *συνδήσας* corruptelae signum in *A* marg. — *ἀλωωμένην Aa.* — 325 Con-icio *γονίμην*, cfr. II v. 21. — 327 $\overset{ε}{ἐταων}$ *A*, $\overset{ε}{εταων}$ *a.* — v. 328 deest in *G* typographi errore. — [**τηλεπόρῳ* 17, 339]. — 329 *σοφίῃ A.* — 331 ὃ pro ὁ tacite Graefe. — [**αὐτὰρ ὃ κάμνων* 17, 206]. — 332 »Post *λέων* verba proxima sana esse, vix crediderim.« Graefe. — *ὑπο A* — *ἀνάγκη A.* — 333 *ἀλόγων Aa.*

ἀκροκόμου φοίνικος ἀποσπάδος ὄζον ἀείρει,
καὶ παλάμην ἑτέρην ὑψούμενος Αἰθέρι Κόσμος
δεξιτερὴν ἤειρε· διαστήσας δὲ ταθείσης
τέσσαρα δάκτυλα μοῦνα μετάρσια πᾶσι φαείνει,
ἀντιπόρου κρατεροῖο μετακλίνων σθένος αὐλοῦ,
ὅττι μεριζομένων τετράζυγα φίλτρα κεράσσας
στοιχείων πισύρων, ἐς ὁμόζυγα θεσμὸν ἑλίσσων,
σὺν πυρὶ γαῖαν ἔμιξε, καὶ ἠέρι σύντροφον ὕδωρ,
καὶ φύσιν ἐῤῥίζωσε, καὶ ἀνδρομέην τέκε φύτλην,
ἄσπορος εἷς τελέθων τις, ὃν οὐ νόος εὗρε νοῆσαι.

337 *τέσσερα G* errore. — *A* in marg.: *τέσσαρα.* — *δακτύλου a* solus. — 340 *ἐσομόζυγα A.* — *δεσμόν* coniecit Graefe in notis, sed cfr. 2, 694; 5, 217; 26, 264. — 342 [**εἰ γένος ἐῤῥίζωσε* 3, 360; **καὶ πόδας ἐῤῥίζωσεν* 36, 311 et 366]. — Subscriptio carminis: *ἰωάννου γραμματικοῦ γάζης· ἔκφρασις τῆς εικόνος τῆς κοσμογραφίας· τῆς εν τῷ χειμερίῳ λουτρῷ τῷ δημοσίῳ· ἐν γάζει:* ⁜ *ἢ ἐν ἀντιοχείᾳ:* Tum addito in margine lemmate *εἰς τὸ ποιημάτιον ἰωάννου γραμματικοῦ* notum iam epigramma: *ζωοτύπος τόλμησεν ἃ μὴ θέμις εἰκόνι γράψαι Εὐεπίῃ δ' ἐτέλεσσε φύσιν ψευδήμονα κόσμου· ἐγγὺς ἀληθείης τε· γραφὴ δ' ἐψεύσατο πάντα.*

IOANNIS GAZAEI ANACREONTEA.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΓΑΖΗΣ.[1]

I.

Ἐπιβατήριος.

Ὦ φίλοι, ἦτοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
Πιερικὴν πλάστιγγα πολύτροπον ὄμμασι λεύσσων·
Μοῦσά με νῦν θώρηξεν ἐκηβόλος, οὐκ ἐπὶ χάρμην,
οὐκ ἐπὶ δυσμενέων νίφα βάρβαρον· ἀλλὰ μενοινὴν
ὑμετέρην σκοπὸν οἶδα τανύσκοπον, ἥν ῥα δοκεύων
εἴσομαι αἴκε τύχωμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.
Ὁ χορὸς τίς ἐστιν οὗτος,
ὁ σοφῆς βρύων μελίσσης;
ἔλαθον πόδες με μᾶλλον
μεμεθυσμένον λαβόντες
Ἑλικῶνος εἰς τὸ μέσσον.

[1]) Ioannis Gazaei Anacreontea carmina paucis tantum orthographicis mutatis ex Bergkii praeclara Poetarum Lyricorum Graecorum editione recepi (3. ed. Lipsiae 1877. III p. 1080—1085), qui quod meliorem quam princeps editor Matranga (Anecdota. Romae 1850. pp. 575. 633. 634. 635. 636. 638), horum carminum editionem parare potuit, Studemundi a quo accuratam unici codicis Barberini nr. 246 (saec. XI. XII) collationem acceperat, diligentiae debetur. Codicem Barberinum B littera, Matrangae editionem M littera, Bergkii editionem Bg. litteris significavi. — Caeterum cfr. Bergkium p. 1078: »Ioannis Gazaei, qui sexto saeculo adscribitur, supersunt carmina sex, septimum quod recensetur in indice Cod Barb.: *τοῦ αὐτοῦ τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Διόνυσος τοῦ ἔαρος ἐληλυθότος*, desideratur.«

1 *ἤτοι B* fort. recte. — 2 *λεύσων B* et edd. fort. recte. — 3 *ἐκήβολα M.* — 4 *βαρβάρων B.* — 5 *τὰ νύσκοπον B.* — 6 *τύχοιμι M.* — 7 *χωρὸς B.*

Ὁ δ' ἄναξ λόγων Ἀπόλλων
Ἑλικωνίδες τε Μοῦσαι
τροχαλὸν λαβόντες Ἑρμῆν
χρίσιν εἰσφέρουσι τόλμη·
τί πάθω φίλοι; τί ῥέξω;
Κραδίη, φύγοις τὸ τάρβος,
ἔχε θάρσος εἰσδραμοῦσα·
φιλίης πνέουσι Μούσης,
νοερῶν λόγων κρατοῦσι,
νοεροὺς λόγους κομίζοις.
Ὁ καλὸς γέρων ὁ κύκνος
Ζεφύρου πνέοντος ἔγνω
λιγυρὸν μέλος τι μέλπειν·
ὁ δὲ δῆμος ἐστὶν οὗτος,
γλυκερὴν χέων ἐέρσην.
Γέρανοι τρέχουσι πάσης
σπόρον αὔλακος διώκειν·
φιλοτερπέος δὲ Γάζης
σπόρον ἤλυθον λιγαίνειν·
ὁ δὲ δῆμος ἐστὶν οὗτος.
Δότε βάρβιτον δονήσω·
ὁ δὲ καλλίμολπος Ὀρφεὺς
σὺν ἐμοὶ μέλος λιγαίνοι·
ὁ δὲ δῆμος ἐστὶν οὗτος,
γλυκερὴ ῥέουσα Μοῦσα.
Περί με πνέων ὁ Φοῖβος
χέλυν ἤλυθεν τινάσσειν
παλάμῃ σοφῇ μελίζων·
ὁ δὲ δῆμος ἐστὶ Φοῖβος
νοερῆς γέμων μελίσσης.

24 *μέλπος* M. — *τί* B. — 25 *ἐστιν* B. — 27 *πάσης* Bg. pro *πᾶσαι*. — 29 *φιλοτερπέως* M. — 30 *ἤλυθεν* M. — 32 *βάρβητον* B. — 33 *δὲ* om. M. — 38 *ἤλυθε* M.

II.

Τοῦ αὐτοῦ

Λόγος εἰς τὸν ὑπερφυέστατον Ζαχαρίαν τὸν Δοῦκα τὸν Ἀσκαλωνίτην· ἔχει δέ τινα καὶ εἰς τὸν μεγαλοπρεπέστατον Ζαχαρίαν τὸν Γαζαῖον παρόντα τῇ ἀκροάσει.

Ὁ λόγος στρατηγικὴν λαβὼν ἐξουσίαν,
θαρρῶν πρόεισι τῷ στρατηγῷ συντρέχων.

Ἀπὸ φοιβάδος μελίσσης
πεφορημένον με, Μοῦσαι,
πολιῃόχοισι κώμοις
πολιῄοχον δονεῖτε.
Ὁ δὲ νοῦς ὅλος χορεύων
ὁμοτερπέεσσιν αὔραις,
καθαρὸν μέλος τινάσσων
καθαρῷ μέλος κομίζοι.
Ὁ δ' Ἄρης ἄναξ ὁ σώφρον
δεδιδαγμένος γελάσσαι,
Παφίης χάριν κομίζων,
σὺν ἐμοὶ κρότους βοήσει.
Στρατιῆς, μάκαρ, κρατήσας,
σοφὸν ἱππότην διδάξας,
τὸ δὲ πεζὸν ἡμερώσας,
ἔχε μείζονας θοώκους.
Πόθεν ἦλθε Φοῖβος, ἄνδρες,
κράτος Ἄρεος κεράσσας;
ὁ δὲ Φοῖβος ἄλλος ἐγγὺς
πάλιν εἴκελος φαάνθη.

III.

Τοῦ αὐτοῦ

Ἐπιθαλάμιος σχεδιασθεὶς εἰς τὸν θαυμασιώτατον Ἀνατόλιον Φαύστου τὰ πρῶτα φέροντα Γάζης.

Ὁ λόγος ἐρωτικὴν ἐπιγνοὺς παρρησίαν
ἦλθεν χορεύων ὡς δεδοικὼς τοὺς πόθους.

Γλυκερὸς πάρεστι κῶμος
νεολαμπέος γαλήνης,
ὅτι τὴν νέαν Κυθήρην
Φαέθων νέος κομίζει.
Ὅθεν ἡ πόλις τὸ φέγγος
φιλοπαννύχους χορείας
στεφανηφόροισι μέλπει
δύο φωσφόροις μιγεῖσι.

II. 2 *θαρρῶν B.* — 8 *ὁμοτερπ.* Bg. scripsit pro *νομοτερπέεσσιν*, collato carm. 3, 17. — 14 *σώφρων B.* — 15 *κρατήσας* Piccolos pro *κροτήσας*. — 22 *ἴκελος M.* — III. 2 *δεδοικός B.* — *τοῦ πάθους M.* — 4 *νεολαμπέος B*, non *νεολάμπεος*. — 9 *μέλπε B.*

Δότε μοι πόθου κύπελλον
γλυκερῆς βρόον μελίσσης,
ἵνα τὰς φρένας συνάπτων
νεονυμφίον χορεύσω.
Ὁ δ' ἔρως, ὁ πάντα τίκτων,
φρένας εἰς φρένας συνάπτων,
ὁμοτερπέεσσιν αὔραις
φιλοτησίαν κεράσσοι.
Φιλονύμφιος δὲ Κύπρις
γάμιον φέρουσα φίλτρον,
παρὰ παστάδας γελῶσα
γάμον εὔγαμον λιγαίνοι.
Ἀνατελλέτω τὸ φέγγος
τὸ φερώνυμον τοχῆος·
Φαέθων φάος λοχεύων
νεαρὸν σέλας κομίζοι.

IV.

Τοῦ αὐτοῦ

Σχέδιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν ῥόδων
μετὰ τὸ εἰπεῖν τοὺς φοιτητάς.

Ζεφύρου πνέοντος αὔραις
Χαρίτων θάλος δοχεύω·
ῥοδέης ἅπαντα χαίτης
Παφίης γέμουσιν ἄλση.
Ὁ δ' ἔρως σοφῷ βελέμνῳ
φύσιν εἰς φύσιν συνάπτει,
ἵνα μὴ χανοῦσα λήθη
γένος ἐκ γένους καλύψῃ.
Φιλοτερπέες δὲ μολπαὶ
Διονυσίαις ἐν ὥραις,
ἔαρος νέον φανέντος,
νοεραῖς πνέουσι Μούσαις.
Χλοερῶν ὕπερθε δένδρων
μέλος ὄρνεον λιγαίνει,
δεδονημένη δὲ πᾶσα
φύσις εἰς ἔαρ χορεύει.
Σοφίης ἄναξ Ἀπόλλων
φαέθων ἔλαμψε φέγγος,
ὑπερήμενος δὲ πώλοις
γλυκερὸν φάος προσαύξει.
Δότε μοι ῥόδον Κυθήρης,
ἀγέλαι σοφῆς μελίσσης,
ἵνα Κύπριδος γελώσης
μέλος εἰς ῥόδον τινάξω.

14 *νευνυμφίον B*, non *νεονύμφιον*. — 17 *ὁμοτερπέεσιν B*. — 18 *κεράσσῃι B*, *περάσσοι M*, corr. Bg. — 23 *τί B*. — »Ceterum haec non satis conveniunt cum inscriptione, in qua Faustus pater Anatolii dicitur.« Bergk, vix recte, cum Fanstns et *φαῦσις, φαυστήριος, φαυσίμβροτος, φαύω* (= *φάω, φαίνω*) sono simillima sint. — 25 *λεχεύων M*. — 26 *κομίζει M*. — IV. 3 *ῥοδαίης M*. — 7 *μηχανοῦσα B*. — 20 *πρὸς αὔξει B*. — 22 *μελίττης B* et edd.

V.

Τοῦ αὐτοῦ

Λόγος, ὃν ἐπεδείξατο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν ῥόδων ἐν τῇ ἑαυτοῦ διατριβῇ.

Ὅτε φωσφόρος παρέρπει
Φαέθων μέσην πυρεὴν
ὑπὸ κριὸν ἅρμα τείνων,
χθόνιαι φλέβες γελῶσι.
Χθονοφοίτορες δὲ Μοῖραι
κρυφίας γονὰς ἀρούρης
πάλιν εἰς φάος καλοῦσι,
χθόνα ποικίλην τελοῦσαι,
Ἵνα κόσμος ἀμφιθάλλων
ἐρόεις ἀεὶ νεάζῃ,
πολυκαρπίμους δὲ φύτλας
σὺν Ἔρωτι Κύπρις ἕλκῃ.
Φύσι πότνια, χλοάζεις,
νεότητας ἐγχαράσσεις,
ἵνα μὴ βίος καθεύδων
βροτέας σκέπῃ γενέθλας.
Τί γὰρ οὐ φέρουσιν Ὧραι
μετὰ χείματος κελεύθους;
τί δὲ μὴ Χάρις φυτεύει
ἔαρος στέφουσα κάλλος;
Τί γὰρ οὐκ ἔαρ κομίζει
βιότου λύον μερίμνας,
ὅτε καὶ ῥόδον λοχεύει
περιπορφύρους κορύμβους;
Ἁπαλόχροος Κυθήρη
ῥοδέας ἔχει παρειάς,
ἐθέλει πνέουσα φύλλων
ῥοδοδάκτυλος καλεῖσθαι.
Ὅτε καὶ νέος χλοάζων
γλυκερώτερος γαλήνης
γυάλους ἔλειπε γαίης
Χαρίτων βρύων Ἄδωνις.
Ὁ δὲ κοῦρος ἐστὶ καρπός,
κρατερὸς βίου προφήτης,
φύσεως ἐὼν λόχευμα,
Ἀφροδίσιον χόρευμα.
Τί με, παῖδες, οὐ φιλεῖτε,
τὸν ἀεὶ ζέοντα Μούσαις,
νοερὸν φέροντα Βάκχον
Ἑλικωνίοις κυπέλλοις;

V. 2. 4 *γελῶσιν B* et edd. — 5 »*χθονοφοίτορες* nolui mutare, dici oportebat *χθονοφύτορες*, quamquam ne id quidem aptum: rhetori obversatum videtur veteris poetae exemplum, velut quod Hesychius exhibet: *χθονόπαιδ' Ὥραν· καθ' ὃ ἐκ γῆς αἱ Ὧραι τὰ φυόμενα, ὡς ἡμέρα ἡλίου. καθ' ἱστορίαν.*« Bergk. — 11 *πολυκαρπίμου M.* — 12 Piccoli emendationem *ἕλκῃ* pro *ἕλκει* recepit Bergk. — 13 *φυς B*, *φύσιν M*, *φύσις ἐξ ὕπνου χλοάζει* Piccolos, corr. Bergk — 14 *νεότητος M*, *νέα τῆτες ἐγχαράττει* vel *νεότητος ἔργα πράττει* coni. Piccolos. — *ἐγχαράττης B*, *ἐγχαράττεις MBg.* — 16 *σκέπη B.* — 24 *περιπορφύροις κορύμβοις BM.* — 27 *ἐθέλῃ B.* — 31 *γυιλοὺς M.* — 32 *ἄδωνις B.*

Νέον ἦθος ἐνθαμίζον
κρίσιν οὐκ ἐᾷ κομίζειν·
νεοτησία γὰρ ἥβη
φιλέει μάλιστα παίζειν.
῾Ο σοφὸς χρόνος βαδίζων
ἐς ἐτήτυμον δικάσσει,
ὅτε τὸν τρέφοντα μύθοις
γενέτην ἔχειν διδάξει.

Μετὰ ποιμνίων ὁ ποιμήν,
μεθύων γάλακτι Μούσης,
λιγέως ἄριστα παίζω,
καλύκων χάριν δοχεύων.
῾Ο δὲ Φοῖβος ὀργιάζων
μέλος εὔλυρον θοάζει,
ἐπὶ Κυπρίοις πετήλοις
ἱλαρώτερον μελίζων.

VI.

Τοῦ αὐτοῦ

Τίνας εἴποι λόγους ἡ Ἀφροδίτη ζητοῦσα τὸν Ἄδωνιν·
ἀντιφθέγγεται δὲ πρὸς ταύτην ὁ Ζεὺς
ἔπος πρὸς ἔπος ἀμειβόμενος.

ΑΦ. *῾Ο γέλως ὁ τῆς Κυθήρης*
ἀπαθῶς βρύων γαλήνην,
γενέσεις ἀεὶ λοχεύων,
ἄχεσιν λίην κρατεῖται·
τί πάθω, πάτερ, τί ῥέξω;
Φιλίης ἄνασσα πηγῆς,
ζαθέῳ βρέμουσα κέντρῳ,
φιλομείλιχος γελῶσα
Παφίη, γέμω μερίμνης·
τί πάθω, πάτερ, τί ῥέξω;
῾Ο τεὸς σπόρος με τίκτει,
ἵνα φίλτρα πᾶσι μίσγω,
γονίμους σχέσεις λαβοῦσα·
πόθεν οὖν ἔχω τι λύπης;
τί πάθω, πάτερ, τί ῥέξω;

Ζ. *Τὸ δίκης σέβας σε βάλλει,*
ὃ ποεῖς, μόλις σὺ πάσχεις·
φιλέεις ἅπαντα παίζειν
κραδίαις φλόγας τιθεῖσα·
τὸ δίκης σέβας σε βάλλει.
Φορέεις ἄπιστον ἦθος,
μακάρων νόον πιέζεις,
βροτέας φρένας μαραίνεις,
γενετῆρος οὐδὲ φειδῃ·
τὸ δίκης σέβας σε βάλλει.
Ἔμαθον πυρὸς θυέλλας,
πολύμορφον αἶσχος ἔγνων
χθονίοις γάμοισι χαίρων,
ὁ θεῶν ἄναξ ἐπαίχθην·
τὸ δίκης σέβας σε βάλλει.

43 *ἥβη B.* — »v. 48 non expedio.« Bergk. — 51 *λιγαίως B.* — VI. Personarum notas Bergk addidit. — *ἄδωνιν* in inscriptione *B.* — 5 *πᾶτερ B.* — 13 *σχέσεις*, non *σχέσει B.* — *λαβοῦσι* coni. Bergk. — 29 *φειδῃ*, non *φείδη B.*

ΑΦ. Τί με παιγνίοις ἀτίζεις;
ἐθέλω βλέπειν Ἄδωνιν
ἐρατὸν βρύοντα κάλλος·
λυκάβαντος ἐστὶ κόσμος
γονίμους στέφων ἀρούρας.
Ἄρεως θανὼν ὀδύντι
ὁ νέος νόον χαλέπτει·
ἄγονος φύσις καθεύδει·
ὑπὸ γῆν ἐὼν ὁ κοῦρος
Ἀΐδου δάμαρτα τέρπει.
Καταβήσομαι πρὸς Ἅιδην,
ὅθι Κέρβερος βαΰζων,
ζοφερὸς κύων τυράννου,
ἐμὸν οὐ σθένος φοβήσει,
ἵνα μὴ φίλον κομίσσω.
Ζ. Κατάβηθι, Κύπρι, θᾶττον
σὺν Ἔρωτι, σὺν βελέμνοις
νεκύων κάτω πρὸς αὐλάς,
ἵν' ἀπαλλαγῶ φαρέτρης,
ἐν ὅσῳ πόνοις σχολάζεις.
Τέο μέχρι ταῦτα βάζω,
ἅτε κέρτομος πλανήτης;
τί γὰρ ἐν θεοῖσι χάρμα;
τί δὲ λυπρὸν ἐμβατεύει;
ἀπαθὴς Ὄλυμπός ἐστιν.
Ἀπάτας πλέκουσι μῦθοι,
κενεὰ πνέουσι τόλμαι,
τὰ πάθη πνέουσι γαίης
μακάρων ἄνω πρὸς οὖδας·
ἀπαθὴς Ὄλυμπός ἐστιν.

Ὅτ' ἂν ἡδονάς τις εὕρῃ,
μεταβάλλεται πρὸς ἥβην·
ὅτε συνδράμωσι λῦπαι,
θορύβοις κέαρ δονεῖται·
θεὸς οὐ τρόπους ἀμείβει.
Θεότητι συγχορεύει
ἀγαθῶν ἄϋλος ὅρμος,
ὅθι ῥᾳδίως ἄπαυστος
βιοτὴ μάλιστα θάλλει,
ὅπερ ἡδονὰς καλοῦσι.
Τί δὲ κωλύει τὸ θάλλειν;
τί δὲ μὴ σύνεστι κάλλος;
ἐς ἀεὶ πέλουσι πάντῃ
ἀγαθὴν ῥέοντες ἀλκήν,
ὅπερ ἡδονὰς καλοῦσι.
Γάνυμαι τὰ τερπνὰ πάσχων,
ἐσορῶν ἄγαλμα κόσμου
ὑπερουσίῳ φρονήσει,
ὅπερ ἤνυσα ξυνάπτων
νοεροῖς λόγοισι δήσας.
Κρυφίως ὕπερθεν ἄλλου
ἕτερος σθένος φαείνει,
τὸ δὲ δευτέρων προάρχον
καθ' ἑαυτὸ χωρὶς ἔστη
ὑπὸ μείζονος προνοίης.
ΑΦ. Τὸ δὲ νόσφι τοῦτο μῦθος,
ὃ διαίρεσιν δοκεύων
μακάρων ἔνισπε λύπην·
θεομυθίαι φιλοῦσι
λιγέως ἅπαντα παίζειν.

32 *ἄδωνιν B.* — 36 *ὀδόντι B.* — 41 *Ἅιδην* non *ᾅδην B.* — 57 *τόλμαις B.* — 63 *συνδράμουσι B, συνδάμουσι M.* — 67 *ὁρμος B.* — 68 *ἀπαύστως B.* — 70 *καλοῦσιν M Bg.* — 75 *καλοῦσιν B* et edd. — 76 *πάσχειν M.* — 82 *ἕτερον M.* — 85 *προνοίας* (η superscr.) *B.* — 89 *φιλοῦσιν B* et edd.

Ζ. *Παφίη, φύλαγμα κόσμου,*
τὸ τελεσφόρον κομίζεις,
ἀνὰ νύκτα καὶ καθ' ἦμαρ
διὰ νυμφίων ἐρώτων
γενέας τρέφουσα πάσας.
Ἀρότους δίδασκε τίκτειν
— — — — — —

INDEX VERBORUM.[1])

1) In hunc indicem ea tantum vocabula recepi, quae in Tabulae Mundi Descriptionis versibus hexametro genere compositis leguntur. Numeri uncinis inclusi secundae huius carminis partis versus respiciunt.

BEROLINI. — TYPIS DRÆGERIANIS (C. FEICHTII).

Druck von J. Drägers Buchdruckerei (C. Feicht) in Berlin.